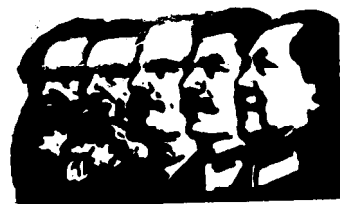

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ζαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ. 5232553 ΚΥΡΙΑΚΗ 3 ΜΑΡΤΗ 1996 ΑΡ. ΦΥΛ. 251 ΔΡΧ. 150

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΓΙΑ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑ

Πολυτεχνείο - Αίδουσα Γκίνη, Δευτέρα 11 Μάρτη 7 μ.μ.

Η ΟΑΚΚΕ καλεί όλους τους φίλους της και τους αναγνώστες της *Ν. Ανατολής* να συμμετέχουν στην εκδήλωση-συζήτηση για τα ελληνοτουρκικά. Στόχος αυτής της εκδήλωσης είναι να τοποθετηθεί διεξοδικά η ανάγκη για τη συγκρότηση ενός μετώπου ειρήνης στο Αιγαίο και την Κύπρο ενάντια στο σοβινισμό σε Ελλάδα και Τουρκία και,

κύρια, ενάντια στα σχέδια του ρώσικου σοσιαλμπεριαλισμού να σύρει την Ελλάδα στον ορθόδοξο σοσιαλφασιστικό άξονα.

Η μάχη για την υπεράσπιση της γραμμής της ειρήνης πρέπει να αρχίσει από τώρα και να εντείνεται διαρκώς. Δεν πρέπει να υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία ότι δίχως

το οργανωτικό δυνάμωμα της ΟΑΚΚΕ η γραμμή της ειρήνης δεν είναι δυνατό να αναπτυχθεί στη χώρα μας. Μόνο το επαναστατικό προλεταριάτο μπορεί να έχει εθνική συνέπεια. Η αστική τάξη έχει δείξει τον παθητικό και ταλαντευόμενο χαρακτήρα της τόσο στη σημερινή κρίση όσο και προηγούμενα στο Μακεδονικό.

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

Καιροσκοπική πολιτική Σημίτη

Μόλις ο Σημίτης έγινε πρωθυπουργός, η ΕΤ-2 έπαιζε και ξανάπαιζε μια προηγούμενη συνέντευξή του στο Βέλτσο. Εκεί ο Σημίτης διατύπωνε τη θέση ότι η βάση της εθνικής του πολιτικής ήταν η εξομάλυνση των ελληνοτουρκικών σχέσεων, η κατάργηση του άξονα Αθήνας - Βελιγραδίου και η προσέγγιση με την Ευρώπη. Μια τέτοια διακήρυξη θα έπαιξε ασφαλώς το ρόλο της στη μεγάλη χαρά των δυτικοευρωπαίων για την εκλογή του στην πρωθυπουργία. Αυτή η χαρά εκδηλώθηκε με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο στο τέλος ενός άρθρου της *Monde* την επομένη μέρα, που τελείωνε ως εξής: “Καλώς ήλθατε κύριε Σημίτη”.

Αυτός λοιπόν ο καλός κύριος, μόλις πάτησε το πόδι του στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες, αντί για την προσέγγιση διέυρνε το ρήγμα με την Ευρώπη. Αυτό δε σημαίνει ότι ο Σημίτης είναι αντιευρωπαίος, αλλά ότι η πρωθυπουργία του είναι ένας μικρός φελλός πάνω στο πανύψηλο κύμα του πανεθνικού αντιτουρκισμού. Αυτό το κύμα άδειασε το Σημίτη σαν ένα απλό ανήμπορο καιροσκοπό μέσα στις δυτικές καγκελαρίες λούζοντας με κρύο νερό, απότομα, την ανήμπορη να καταλάβει Ευρώπη.

Οι Ευρωπαίοι, για να δώσουν μια άνεση κίνησης στο Σημίτη απέναντι στους σοβινιστές στο εσωτερικό της χώρας, έδωσαν ουσιαστική πολιτική υποστήριξη στην Ελλάδα απέναντι στην Τουρκία στο ζήτημα της Ίμιας. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Ευρωπαϊκό κοινοβούλιο ανοιχτά και οι κυ-

βερνήσεις της Γαλλίας, της Γερμανίας και του Βελγίου πιο έμμεσα έδωσαν την πολιτική τους υποστήριξη στην Ελλάδα.

Αυτή η υποστήριξη εκδηλώθηκε με την υπεράσπιση της ελληνικής θέσης ότι η διαφορά της Ίμιας πρέπει να λυθεί με προσφυγή στη Χάγη, ενώ η Τουρκία δέχεται μόνο τον πολιτικό διάλογο επί όλων των ελληνοτουρκικών διαφορών. Περιέμεναν λοιπόν οι Ευρωπαίοι ότι έτσι θα κάλυπταν ολότελα το Σημίτη, αφού πραγματικά μ' αυτή τη θέση έρχονταν σε πολιτική αντιπαράθεση με την Τουρκία. Ήδη, άλλωστε, με τη στάση τους αυτή είχαν ξεπεράσει κατά πολύ και τη ρώσικη θέση σε αντιτουρκισμό, θέση για την οποία πολύ καμάρωναν οι ρωσόδουλοι στη χώρα μας. Έτσι, η ευρωπαϊκή αυτή στάση αντικειμενικά έδινε τη δυνατότητα στο Σημίτη να αρνηθεί το ταξίδι στη Μόσχα, για το οποίο τον πιέζει ανοιχτά η ρωσόδουλη κλίκα Λαλιώτη (αυτή η πίεση έχει διαρρεύσει στον Τύπο, αλλά γίνεται φανερή και από τη διαμαρτυρία του φιλολαλιωτικού Βότση στην *Ελευθεροτυπία* για το ότι ο Σημίτης δεν πάει στη Μόσχα).

Ως εδώ λοιπόν όλα ήταν τόσο ευνοϊκά, ώστε πραγματικά ο Σημίτης να θριαμβολογήσει για την ευρωπαϊκή στάση και για τα θετικά αποτελέσματα της δικιάς του πολιτικής προσέγγισης με την Ευρώπη.

Όπως όμως σε πολλές προηγούμενες περιπτώσεις (δες Λογοθέτη), έτσι και εδώ φέρθηκε με ελεεινό καιροσκοπισμό και αναθαρρημένος από την ευρωπαϊκή εν-

δοτικότητα, προχώρησε σε μια κίνηση εμβολισμού. Χρησιμοποίησε δηλαδή σαν εργαλείο εκβιασμού σε βάρος της Ευρώπης το ζήτημα της χρηματοδότησης της Τουρκίας στα πλαίσια της συμφωνίας για την Τελωνειακή Ένωση Ε.Ε.-Τουρκίας, που υπογράφηκε στις 6 Μάρτη του 1995. Με αυτή τη συμφωνία η Ευρώπη έπρεπε να δώσει τώρα 100 δις δρχ. στην Τουρκία σαν εισφορά και 240 δις σα δάνειο της Ευρωπαϊκής Τράπεζας, και να προχωρήσει στις 26 Μάρτη σε ένα Συμβούλιο Σύνδεσης Ε. Ένωσης-Τουρκίας, που θα έκλεινε και πραχτικά το ζήτημα της Τελωνειακής Ένωσης. Ο Σημίτης μπλόκαρε το δεύτερο ποσό

και απείλησε στο Παρίσι ότι θα εμποδίσει και το Συμβούλιο Σύνδεσης, αν η Τουρκία δε δηλώσει ότι η Ελλάδα έχει δίκιο στην Ίμια ή ότι δέχεται να καταφύγει στη Χάγη. Ο Σημίτης κλιμάκωσε αυτόν τον εκβιασμό στη διάρκεια του ταξιδιού του λίγες μέρες πριν πραγματοποιηθεί η κρίσιμη συνεδρίαση του Συμβουλίου Υπουργών Εξωτερικών της Ε. Ένωσης, τη Δευτέρα στις 26 Φλεβάρη.

Οι αποφάσεις αυτού του οργάνου είναι δεσμευτικές για τα κράτη-μέλη και έχουν πελώρια πολιτική ισχύ.

Όλη η Ευρώπη ήταν έτοιμη να υποκύψει σ' αυτόν τον εκβιασμό, όταν το Συμβούλιο των Υπουργών

Εξωτερικών έφτασε σε μια απόφαση που άρχιζε με τη φράση «η κατάσταση στο Αιγαίο Πέλαγος, εκτός από την Ελλάδα, αφορά την Ένωση στο σύνολό της και τις σχέσεις της με την Τουρκία». Δήλωνε δηλαδή πως η ελληνοτουρκική διαμάχη είναι και ευρωτουρκική.

Η ίδια απόφαση έκλεινε με μια διφορούμενη παράγραφο, σύμφωνα με την οποία η Ένωση, αφού έχει προηγούμενα επιβεβαιώσει «τις υποχρεώσεις (προς την Τουρκία) που περιέχονται στην απόφαση του Συμβουλίου της 6ης Μαρτίου 1995», στη συνέχεια πρό-

συνέχεια στη σελ. 2

ΝΑ ΤΕΘΕΙ ΕΚΤΟΣ ΝΟΜΟΥ Η ΝΑΖΙΣΤΙΚΗ " Ρ. ΑΥΓΗ "

Πραγματοποιήθηκε στον Πειραιά μεγάλη αντιναζιστική διαδήλωση

Την Πέμπτη 29 Φλεβάρη πραγματοποιήθηκε αντιφασιστικό συλλαλητήριο στον Πειραιά ενάντια στη ναζιστική συμμορία της “Χρυσής Αυγής”. Την εκδήλωση αυτή οργάνωσε το Εργατικό Κέντρο της πόλης. Η ΟΑΚΚΕ συμμετείχε στη συγκέντρωση και στην πορεία που ακολούθησε με δικό της αγωνιστικό μπλοκ και με τα συνθήματα “Να κλείσουν τα

γραφεία της “Χρυσής Αυγής”, αυτής της συμμορίας της ναζιστικής”, “Καμιά νομιμότητα στους χιτλερικούς”, “Αυτό είναι δημοκρατία, οι χιτλερικοί στην παρανομία”, “Εδώ δεν είναι Βελιγράδι, Μιλόσεβιτς ναζί να φέρουν το σκοτάδι”, “Ρατσισμός, εθνικισμός, αντισημιτισμός, αυτός είναι ο ναζισμός”, “Το κέντρο των ναζί είναι η Ρωσία, Ζιουγκάνοφ-Ζιρι-

νόφσκι-εκκλησία”. Το πρωί της ίδιας μέρας η οργάνωση κόλλησε αφίσα στα κεντρικά σημεία της πόλης, ενώ πριν αρχίσει η πορεία μοίρασε προκήρυξη στους συγκεντρωμένους.

Στην εκδήλωση δήλωσαν συμμετοχή οι δήμοι της περιφέρειας του Πειραιά, η νεολαία Α΄ Πει-

συνέχεια στη σελ. 4

ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Με αφορμή την πρόσφατη ελληνοτουρκική κρίση για τις βραχονησίδες και την ένταση που προκλήθηκε απ' αυτήν, κάναμε τη σκέψη ότι τελικά δεν είναι μόνο οι κυβερνήσεις που "πάνε" στον πόλεμο, αλλά κυρίως ο λαός είναι αυτός που τραβάει τα πάνδεινα είτε όταν καλείται ως στρατιώτης να "υπηρετήσει την πατρίδα" είτε όταν ως άμαχος πληθυσμός υφίσταται τις συνέπειες ενός πολέμου. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο και η αστική τάξη πάντα προσπαθεί να πάρει με το μέρος της το λαό της χώρας "της", να του κάνει πλύση εγκεφάλου για το δικό της δίκιο και το άδικο του αντίπαλου, να τον αφιονίζει ενάντια στο γειτονικό λαό για να πάει να τον σφάζει, να τον εξανδραποδίζει και να τον εξοντώσει. Η καλλιέργεια λοιπόν του εθνικού μίσους είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την επιτυχή έκβαση του ίδιου του πολέμου.

Ένα τέτοιο μίσος καλλιεργείται συστηματικά και στη χώρα μας κατά του τουρκικού λαού. Να θυμίσουμε εδώ μια πολύ συννησιμένη έκφραση που κατά κόρον χρησιμοποιείται όταν θέλουμε να δηλώσουμε ότι κάποιος έγινε εξάλλως από το θυμό του: Λέμε "έγινε Τούρκος", υπονοώντας ότι οι Τούρκοι είναι οι άγριοι κι οι βάρβαροι κι εμείς οι πολιτισμένοι. Κάτι τέτοιο δεν ανταποκρίνεται όμως στην πραγματικότητα. Το αντίθετο μάλιστα: Σε κάθε ευκαιρία ο ελληνικός λαός διαπιστώνει με τα ίδια του τα μάτια ότι ο τουρκικός λαός τον αγαπά-

ει ειλικρινά και με ανιδιοτέλεια. Όσοι συμπατριώτες μας πηγαίνουν για τουρισμό στην Τουρκία έχουν να λένε -κι αυτό ανεξάρτητα από την πολιτική τους τοποθέτηση, κάτι που είναι πολύ σημαντικό- για τη ζεστασιά με την οποία ο τουρκικός λαός αγκαλιάζει τους Έλληνες. Δε συμβαίνει, δυστυχώς, το ίδιο και με μας.

Ένα πρόσφατο παιχνίδι ανάμεσα σε ομάδες βόλεϊ από τις δυο χώρες έρχεται να επιβεβαιώσει τα παραπάνω. Συγκεκριμένα, στις 21 του Φλεβάρη έγινε στην Πόλη αγώνας μεταξύ του Ολυμπιακού και της Εξτασίμπας, αγώνας κρίσιμος μια και μόνο με νίκη ο Ολυμπιακός θα έπαιρνε το εισιτήριο για το φάιναλ φορ του Κυπέλλου Κυπελλούχων Ευρώπης, που θα γίνει στις 9-10 του Μάρτη στο στάδιο Ειρήνης και Φιλίας. Τα ελληνικά ΜΜΕ στο σύνολό τους δεν έχασαν την ευκαιρία να καλλιεργήσουν εκ νέου πολεμικό κλίμα, στον αθλητικό στίβο αυτή τη φορά: "Η πρώτη ελληνοτουρκική σύγκρουση μετά την Ίμια", βροντοφώναζαν με πολεμικές ιαχές. Και περίμεναν η εξέλιξη των πραγμάτων να τους επιβεβαιώσει.

Η διάψευσή τους όμως ήταν οικτρή (ευτυχώς, κατά τη γνώμη μας). Γιατί οι 600 τούρκοι φίλαθλοι που ήταν παρόντες στον αγώνα, παρά το ότι η ομάδα τους έχασε με συντριπτικό σκορ (3-0 σετ), όχι μόνο δεν πέταξαν αντικείμενα στο χώρο, όχι μόνο δεν άρχισαν να βρίζουν τους Έλληνες παίκτες, αλλά «προς γενική εκπλήξη» (Ελευθεροτυπία, 22/2/96)

τους χειροκρότησαν θερμά, χειρονομία που την ανταπέδωσαν ευγενικά οι ερυθρόλευκοι. Να πώς απαντάει ο τουρκικός λαός στις πολεμικές ιαχές! Εμείς;

Στο ίδιο κλίμα είχαν κινηθεί και λίγες μέρες πριν τον αγώνα σχετικές δηλώσεις του μπασκετμπολίστα του Ολυμπιακού Γιώργου Σιγάλα με αφορμή τον αγώνα με την Ουλκέρ στην Πόλη. Είχε πει για τη συμπεριφορά των τούρκων φιλάθλων στον αγώνα: «*Τσα-ίσα που μας χειροκρότησαν. Την ένταση τη δημιουργεί η τηλεόραση. Μας χειροκρότησαν και φέτος και πέρσι.*». Και ο βολεϊμπολίστα Σάκης Μουστακίδης, που κατάγεται από τον Έβρο: «*Η ζωή μας με τους Τούρκους δεν είναι όπως την παρουσιάζουν. Διότι ξέρουμε ότι ο κόσμος δε θέλει τον πόλεμο. Άλλωστε ένα πρόσφατο γκάλοπ στην Τουρκία αυτό έδειξε. Μόνο ένα 17% επιθυμεί τον πόλεμο... Αν δούμε ρεαλιστικά τα πράγματα, λιγότερα επεισόδια θα γίνουν με την τουρκική ομάδα παρά σε έναν αγώνα ΠΑΟ-Ολυμπιακού...» (Ελευθεροτυπία, 18/2/96).*

Τα κατευθυνόμενα ρεπορτάζ λοιπόν έλεγαν πως «ο Ολυμπιακός θα αντιμετώπιζε κόλαση στην Πόλη. Αντί γι' αυτό όμως απέσπασε το θαυμασμό και την αναγνώριση των Τούρκων».

Έτσι οικοδομείται η πραγματική ελληνοτουρκική φιλία. Μακάρι αυτή η συμπεριφορά να αποτελέσει και για τους δικούς μας θερμοκέφαλους ένα λαμπρό παράδειγμα!

Η αρχαία... φέτα

Ο Τζουμάκας έφτιαξε μια αφίσα που λέει ότι οι Έλληνες ξέρουν από μάρμαρο και από ασβέστη και έτσι δεν μπερδεύουν το "λευκό τυρί" με τη φέτα.

Στο κάτω μέρος της αφίσας υπάρχει με τεράστια γράμματα η

λέξη "φέτα" και από κάτω από τη φέτα υπάρχει ένας δωρικός κίονας. Κάτω από τον κίονα είναι η υπογραφή: Υπουργείο Γεωργίας, δηλαδή Τζουμάκας.

Και εθνοκοσμοιστής και γελοίος ο προβοκάτορας κνίτης, που

ακόμα δεν έχει καταφέρει, μαζί με τον Πατάκη, να ξεσηκώσει την πλούσια αγροτιά και να κλείσει τους δρόμους. Κάτι πήγε να κάνει με το μπαμπάκι, κάτι με το κρέας και απέτυχε. Θα ξαναδοκιμάσει.

Η περίπτωση Πανταγιά

Γράφουμε στο κύριο άρθρο μας ότι ο Λαλιώτης έχει διαβρώσει με τα συνωμοτικά του δίκτυα όλες τις φράξιες του ΠΑΣΟΚ.

Ασφαλώς οι πιο επιρρεπείς σ' αυτό θα είναι οι φιλοευρωπαίοι που δεν έχουν έξω από τους ρωσόδουλους άλλη σανίδα σωτηρίας.

Δεν είναι τυχαίο που ένας διατυμπανιζόμενος ως εξ απορρήτων του Σημίτη, ο Πανταγιάς, είναι στο ιδεολογικό ρεύμα του Λαλιώτη.

Ο Πανταγιάς, πρώην ΕΚΚΕτζής, χώθηκε στο ΠΑΣΟΚ μέσα από το υππουργείο Νέας Γενιάς, στο οποίο ο Λαλιώτης στρατολογούσε σπασμένους του μ-λ και κάθε είδους αποπροσανατολισμένο στοιχείο της αυτονομαζόμενης αριστεράς.

Κάποια στιγμή βρέθηκε να γράφει στο περιοδικό "Θεωρία και

Πράξη", που καθοδηγούσε ο Λαλιώτης. Εκεί ο Πανταγιάς έβγαζε τη γραμμή της μεγάλης αριστερής ενότητας κομμουνιστών, σοσιαλδημοκρατών, γκορμποτασοφικών κ.λπ.

Κάποια στιγμή βρέθηκε δίπλα στο Σημίτη. Αυτό το πρόσωπο ήρθε τελευταία στο προσκήνιο μετά από μια καταγγελία του Τσοχατζόπουλου ότι ο υπεύθυνος Τύπου του πρωθυπουργικού γραφείου, δη-

λαδή ο Πανταγιάς, διέδωσε το ψέμα ότι ο Τσοχατζόπουλος εμπόδισε την ΕΡΤ να μεταδώσει την ομιλία Σημίτη στην Κ.Ε.

Είναι φανερό ότι τέτοιου τύπου μπορούν να χρησιμοποιούνται για να βάζουν σφήνες ανάμεσα στο στρατόπεδο Σημίτη και τους αυτουδοναμικούς του ΠΑΣΟΚ.

Αυτές οι σφήνες είναι η χρυσή εφεδρεία του Λαλιώτη.

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΘΝΟΡΑΤΣΙΣΤΙΚΗ "ΠΑΛΙΝΝΟΣΤΗΣΗ"

συνέχεια από τη σελ. 6

στάθηκαν. Η γη και τα προνόμια που τους δόθηκαν δεν πρέπει να τους αφαιρεθούν, εκτός αν πρόκειται για ωμή και κατάφωρη αδικία σε βάρος του ντόπιου πληθυσμού, που θα πρέπει να διορθω-

θεί.

Αιχμή του αγώνα μας θα πρέπει να είναι ο τερματισμός αυτής της πολιτικής, δίχως να την πληρώσουν οι παλιννοστούντες, που ήδη έγιναν θύματά της, αλλά και θύτες.

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

συνέχεια από τη σελ. 1

τείνει «να εξειδικεύσει την υλοποίηση των υποχρεώσεων αυτών κατά το Συμβούλιο Σύνδεσης» που θα γίνει το Μάρτη του 1996.

Ο Πάγκαλος βγήκε από την αίθουσα και φώναζε "νίκη"... Όμως εκείνη την ώρα οι Άγγλοι υπαναχώρησαν και είπαν ότι η λέξη "υλοποίηση" σήμαινε ότι έμπαινε σε αμφισβήτηση η συμφωνία Τελωνειακής Σύνδεσης του 1995. Πιθανά και να έμπαινε, γιατί η παράγραφος ήταν διφορούμενη, αλλά στην ουσία αυτό ήταν μια υπεκφυγή.

Η πραγματικά βαριά παράγραφος που σήμαινε ευρωτουρκική σύγκρουση ήταν η πρώτη. Μετά το αγγλικό βέτο, όλοι οι υπόλοιποι ανάσαναν με ικανοποίηση, γιατί η Αγγλία έβγαλε τα κάστανα από τη φωτιά ερχόμενη μόνη αυτή σε σύγκρουση με τους Έλληνες σοβινιστές.

Αυτούς έκφραζε εκείνη την ώρα με τον πιο ιδανικό τρόπο ο Πάγκαλος. Έτσι ανακόπηκε η δίχως αρχές, διασπαστική και αντιευρωπαϊκή επίθεση της κυβέρνησης Σημίτη. Το αγγλικό αυτό βέτο ήταν στην πραγματικότητα η πιο συμφέρουσα και για την Ελλάδα πολιτική, γιατί ερχόταν να σταματήσει την προέλαση των Ελλήνων σοβινιστών στην Ευρώπη. Αυτή η προέλαση έχει σαν συνειδητό ή ασυνείδητο αποτέλεσμα να διασπαστεί ο αδύνατος κρίκος της ευρωπαϊκής άμυνας που λέγεται Αιγαίο, να ξεκοπεί η Ευρώπη από τα Στενά και να παραδοθεί η Τουρκία, και κυρίως η ίδια η Ελλάδα, στη Ρωσία.

Εννοείται ότι οι ρωσόδουλοι στην Ελλάδα έπιασαν το αγγλικό βέτο στον αέρα, το μετέτρεψαν αμέσως στη γνωστή κομπλεξική θεωρία για την περιφρόνηση της πλούσιας και δυνατής Ευρώπης προς την τίμια και μόνιμα αδικημένη Ελλάδα και κάλεσαν το Σημίτη να ανταποδώσει στους Ευρωπαίους τα δόντα, δηλαδή να πραγματοποιήσει την απειλή του να αναστείλει το Συμβούλιο Σύνδεσης και να παγώσει τα λεφτά προς την Τουρκία.

Εννοείται ότι δε χρειάζονταν υποδείξεις. Ήδη ο Σημίτης είχε φυλακιστεί από τον ίδιο του τον εκβιασμό. Είναι υποχρεωμένος τώρα να πραγματοποιήσει την εκβιαστική απειλή και να βάλει βέτο στο Συμβούλιο Σύνδεσης του Μάρτη, δηλ. ωμά και με μετωπική σύγκρουση να απαιτήσει από την Ευρώπη να αναίρεσει την υπογραφή της του 1995 και να παγώσει την Τελωνειακή Ένωση με την Τουρκία.

Η κλιμάκωση λοιπόν της σύγκρουσης με την Ευρώπη είναι δεδομένη, οπότε και οι πιέσεις των ρωσόδουλων για το ταξίδι στη Μόσχα θα δυναμώσουν. Από την άλλη μεριά, οι απειλές Σημίτη θα δυναμώσουν τις εσωτερικές αντιπαραθέσεις μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση στο ζήτημα της Ελλάδας. Άλλοι θα προτείνουν

σκληρή στάση και άλλοι υποχώρηση. Η πολιτική ένωση της Ευρώπης είναι προορισμένη να δοκιμασθεί πάνω στο Αιγαίο. Εδώ θα πληρώσουν οι δυτικοευρωπαίοι ιμπεριαλιστές τη χοντροπεσιά τους στο Μακεδονικό και το Βοσνιακό, όπου έπνιξαν δυο μικρές χώρες επειδή το θέλησαν οι σέρβοι και οι Έλληνες σοβινιστές. Το κακό όμως είναι ότι αυτή τη χοντροπεσιά θα την πληρώσει πρώτος ο ελληνικός λαός με την επιτάχυνση της κίνησης της χώρας προς το ρωσικό φασισμό και την εξάρτησή.

Ίσως σκεφτεί κανείς ότι, αν η Ευρώπη δεν αντισταθεί στην πολιτική του ελληνικού σοβινισμού, τότε θα βοηθηθεί η ευρωπαϊκή πορεία της χώρας. Αυτή όμως είναι η αυταπάτη του ίδιου του Σημίτη, που παίζει το σοβινιστικό χαρτί για να κρατηθεί στην πρωθυπουργία και να κερδίσει την προεδρία στο ΠΑΣΟΚ. Αυτή η αυταπάτη που λέει "ας ηρεμήσουν τα πράγματα και μετά βλέπουμε"...

Όμως όσο η Ελλάδα κάνει μαχητική αντιτουρκική πολιτική στο Αιγαίο, όσο δε συζητάει με την Τουρκία τις διαφορές, όσο δηλ. συνεχίζει την προβοκατόρικη πολιτική Παπανδρέου της μη διαπραγματεύσεως, τόσο η προώθηση των ρωσόφιλων και η σύγκρουση με την Ευρώπη θα δυναμώνει. Ο μόνος που μπορεί να εμποδίσει αυτή την κατρακύλα είναι οι Έλληνες δημοκράτες.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ: Δεν προλάβαμε να τελειώσουμε το άρθρο μας για την αντιευρωπαϊκή τακτική Σημίτη στην πρόσφατη Σύνοδο του Συμβουλίου Υπουργών Εξωτερικών και είχαμε μια νέα αντιευρωπαϊκή κλιμάκωση με την επιχείρηση απέλασης των δύο ευρωπαϊών στρατιωτικών ακολούθων.

Μπαίνουμε πια στο έδαφος της υστερίας, όπου όλη η χώρα γίνεται έρμαιο χιτλερικών καθαυμάτων τύπου Βουνάτσου.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Το τηλέφωνο των γραφείων μας άλλαξε και έγινε: 5232553.

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

15θήμερη εφημερίδα
της ΟΑΚΚΕ
Υπεύθυνος σύμφωνα
με το νόμο
Κώστας Λιακόπουλος
Χαλκοκονδύλη 35
5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ. 5232553
Ετήσια συνδρομή: 3.600
Εξαμηνιαία: 1.800

ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΟΥΝ ΟΙ ΚΟΥΚΟΥΛΟΦΟΡΟΙ

Να τιμωρηθούν οι επικεφαλής τους και οι δύο εισαγγελείς

«Μια εικόνα αξίζει όσο χίλιες λέξεις», λέει μια παλιά παροιμία. Την Τρίτη 20 Φλεβάρη ολόκληρη η Ελλάδα παρακολούθησε την επιδρομή της συμμορίας των κουκουλοφόρων αστυνομικών στον καταυλισμό των τσιγγάνων στον Ασπρόπυργο. Η βαρβαρότητα της ειδικής μονάδας των ΕΚΑΜ θύμισε τα φασιστικά πογκρόμ ενάντια στους Εβραίους την πρώτη περίοδο της ανόδου του Χίτλερ στην εξουσία του Γ' Ράιχ. Η άνεση και η ευκολία με την οποία οι κουκουλοφόροι κλώτσαγαν τσιγγάνους και κατέστρεφαν παράγκες μπροστά στις κάμερες χωρίς κανένα δισταγμό έχει την εξήγησή της. Αυτοί θεωρούσαν δεδομένο ότι απέναντί τους έχουν ανθρώπους β' κατηγορίας, υπανθρώπους, πάνω στους οποίους μπορούν να εξαπλώσουν όλη την κτηνωδία, μιας και μόνο τέτοια συμπεριφορά αξίζει σε τσιγγάνους.

Οι υποστηρικτές των κουκουλοφόρων, σαν το ναζιστή Πλεύρη, αλλά και η ίδια η ηγεσία της Αστυνομίας (ανακοίνωση στην *Ελευθεροτυπία*, 21 Φλεβάρη), στέκονται στο γεγονός ότι πριν τη συγκεκριμένη επιχείρηση ένας αστυνομικός είχε τραυματιστεί σε μια απόπειρα να συλληφθεί ένας από τους βιαστές και δολοφόνους τσιγγάνους που καταζητούνται. Υπήρχαν, λοιπόν, λένε βάσιμες υποψίες ότι αυτοί κρύβονταν στον καταυλισμό των τσιγγάνων και απειλούνταν η ζωή απλών αστυνομικών. Γι' αυτό πήγαν οι κουκουλοφόροι.

Ας υποθέσουμε ότι τα πράγματα είχαν έτσι και το γεγονός συνέβαινε σε οποιαδήποτε γειτονιά της Αθήνας ή του Πειραιά. Θα υπήρχε η ίδια συμπεριφορά της συμμορίας των κουκουλοφόρων στον αντρικό πληθυσμό αυτής της

γειτονιάς και τα σπίτια των μη τσιγγάνων πολιτών; Όχι! Θα ήταν υποχρεωμένοι να ελέγξουν κατοικίες και ανθρώπους με υποδειγματικό τρόπο, χωρίς μαζική σύλληψη.

Η ιδεολογία της κατώτερης ράτσας για τους τσιγγάνους δεν είναι προνόμιο μόνο της Ασφάλειας, αγκαλιάζει ολόκληρη την αστική τάξη κι ένα κομμάτι του λαού. Είναι συνέπεια της μεγάλης αρρώστιας αυτής της σαπισμένης τάξης την οποία μεταγγίζει στο λαό και λέγεται σοβινισμός.

Το θεμέλιό του είναι η Μεγάλη Ιδέα, που θεωρεί ότι το νεοελληνικό κράτος είναι συνέχεια της αρχαίας Ελλάδας και της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας. Υποστηρίζει, μάλιστα, ότι έχει εντολή θείκη, από τα πάνω, να ανασυστήσει αυτή την αυτοκρατορία. Φορείς του ιερού αγώνα δεν μπορούν να είναι παρά οι γνήσιοι απόγονοι των αρχαίων Ελλήνων, ό,τι ανώτερο διαθέτει η φυλή. Γι' αυτό μέχρι σήμερα το αστικό κράτος δεν έχει ενσωματώσει τους τσιγγάνους στην ελληνική κοινωνία, όπως θα έκανε οποιοδήποτε αστικό δημοκρατικό κράτος. Αν το κάνει, και στο βαθμό που θα το κάνει, τώρα είναι για να σύρει τους τσιγγάνους στο μεγάλο εθνικό μέτωπο ενάντια στη Δύση, την Ευρώπη και την Τουρκία. Καθόλου δύσκολο έργο, όταν έχει να κάνει με καθυστερημένους πολιτικά ανθρώπους, που είναι διατεθειμένοι να προσφέρουν όλα τα εχέγγυα για να απαλλαχτούν απ' την εξαθλίωση στην οποία ζουν και να γίνουν αποδεκτοί στην κοινωνία.

Όμως ο ρατσισμός που πηγάζει απ' το σοβινισμό δεν εξαπλώνεται στους τσιγγάνους και δεν αφορά, κύρια, αυτούς. Βασική εκδήλωση

του ρατσισμού στην Ελλάδα είναι η φασιστική καταπίεση των εθνικών μειονοτήτων, της εθνικής μακεδονικής και της τουρκικής μειονότητας. Έτσι εξηγείται και το γεγονός ότι ο αρχισοβινιστής Καραμπελιάς, σε εκπομπή στο ΣΚΑΪ, χρίστηκε υπερασπιστής των τσιγγάνων. Έτσι, για χρόνια μοστράρουν αστοί φιλελεύθεροι, "διεθνιστές" και ψευτοπαναστάτες, μαρξιστές που στριμώχνουν το Μαρξ στα δικά τους μέτρα, σαν αντιρατσιστές. Είναι οι αντιρατσιστές του συρμού, που μιλάνε για "κοινωνικό ρατσισμό", περιθωριακές ομάδες, για τα δικαιώματα των τσιγγάνων, των ομοφυλόφιλων, τις λεσβίες, τους μετανάστες κ.ά. εκτός από τις εθνικές μειονότητες. Εκτός δηλ. από τη βάση του ρατσισμού στη χώρα μας, το λίκνο του. Ακριβώς για να μη συγκρουστούν με τα ιερά και τα όσια της αστικής ιδεολογίας. Να μην αμφισβητήσουν το είδωλο της εθνικής ομοιογένειας με κορώνα την "ορθοδοξία", να μην ενοχλήσουν την "εθνική στρατηγική". Πρόκειται για το ρατσιστικό αντιρατσισμό. Ένα κακάσχημο αντίγραφο του ρατσισμού.

Δίπλα και παράλληλα σ' αυτόν, αν όχι πάνω του, χτίζεται ο σύγχρονος ρατσισμός, ο εθνορατσισμός. Εκείνος που διαπαιδαγωγεί το λαό να μισεί έθνη και λαούς. Να μισεί τους Βόσνιους, τους Κροάτες, τους Γερμανούς, τους Αμερικάνους, τους Τούρκους και γενικά τη Δύση και την Ευρώπη, γιατί άλλοι είναι "όργανα των ιμπεριαλιστών" ή είναι οι ίδιοι ιμπεριαλιστές και "αθέλληνες". Είναι ο ρατσισμός με αριστερό πρόσωπο και αντιιμπεριαλιστικό μανδύα. Κέντρο του παγκόσμιου είναι η σοσιαλιμπεριαλιστική Ρωσία και στη χώρα μας το

πολιτικό της πρακτορείο, το ψευτοΚΚΕ, μαζί με τη ρωσόδουλη αστική τάξη. Αυτοί έδωσαν στα όνειρα των σοβινιστών σάρκα και οστά δείχνοντάς τους στην "άγια ορθόδοξη Ρωσία" τον προστάτη του έθνους από τους "κακούς" Αμερικάνους και Δυτικούς. Έτσι, σέρνουν τη χώρα και το λαό μας στο πλευρό του άδικου, του πολέμου και του φασισμού.

Στην αντιδυτική-αντιευρωπαϊκή γραμμή εκπαιδεύεται επίσης ο ασφαλίτης, ο κουκουλοφόρος, ο απλός αστυνομικός. Είναι η "εθνική γραμμή". Μόνο που εδώ οι ρωσόδουλοι αστοί και το ψευτοΚΚΕ δεν έχουν την εξουσία. Γενικά, κυριαρχούν το αυτοδυναμικό ΠΑΣΟΚ και οι σοβινιστές. Γι' αυτό στο παρελθόν οι "ρώσοι" έριξαν στη μάχη το στρατιωτικό απόσπασμα της "17Νοέμβρη" ενάντια στην αστυνομία, καθώς και "ταξικά" κινήματα όπως οι συνταξιούχοι και οι φοιτητές με το σύνθημα "Μπάτσοι-Γουρούνια-Δολοφόνοι" και "Να διαλυθούν τα ΜΑΤ-ΜΕΑ". Όπως επίσης τον εξαρχαιώτικο αναρχισμό, όσο αυτός αποδεχόταν την κνίτικη ηγεμονία. Αυτή η επίθεση από τα δεξιά στην Αστυνομία σήμερα έχει βασικά κλείσει, γιατί οι ρωσόδουλοι βρίσκονται κοντά στην πολιτική εξουσία. Όμως έμαθε τους ασφαλίτες να μισούν ακόμα πιο βαθιά το λαό, γιατί οι επιθέσεις που δέχτηκαν έγιναν στο όνομα του λαού. Τώρα που οι κουκουλοφόροι ασκούν το μίσος τους πάνω στο λαό και όταν δημιουργείται πολιτικό ζήτημα, το ψευτοΚΚΕ αρκείται στο να πιέξει το νυστέρι να χειρουργεί εκείνα τα στελέχη μέσα στην αστυνομία που ανήκουν σε αντίθετο πολιτικό στρατόπεδο απ' το ίδιο.

Όσο για τους κατασταλτικούς

μηχανισμούς, θα τους χρησιμοποιήσει στο έπακρο όταν οι "ρώσοι" πάρουν την πολιτική εξουσία στην Ελλάδα. Τότε θα καταπολεμήσουν τον "εσωτερικό εχθρό", τους "αντεπαναστάτες, πράχτορες των Αμερικάνων, αθέλληνες".

Γιατί δεν υπάρχει μεγαλύτερος κουκουλοφόρος σ' αυτή τη χώρα απ' το ψευτοΚΚΕ, που φοράει κόκκινη κουκούλα και κρύβει το χιτλερικό του πρόσωπο απ' το λαό. Αυτό το κόμμα υποστήριξε τα εγκλήματα των σέρβων μαζί σαν αντιιμπεριαλιστικό αγώνα.

Πέρα όμως απ' αυτό, για το δημοκρατικό κίνημα, για το λαό και τους κομμουνιστές υπάρχει ζήτημα φασιστικού μηχανισμού στην Αστυνομία γενικά, αλλά και στη συγκεκριμένη επιδρομή στον καταυλισμό.

Η συμμορία των κουκουλοφόρων είναι ένα σώμα της αστυνομίας απ' το οποίο ο πολίτης δεν μπορεί να προστατευτεί. Γιατί είναι απρόσωπο, απροσπλάστο σ' αυτόν. Στην αυθαιρεσία του απλού αστυνομικού ή του Ματατζή ο πολίτης μπορεί να εξασκήσει το τυπικό, μα και ουσιαστικό νόμιμο δικαίωμά του να κάνει μήνυση (παρά τα συνθήματα που θα συναντήσει). Απέναντι σ' έναν αποδεδειγμένα κτηνώδη κουκουλοφόρο είναι ανυπεράσπιστος από κάθε άποψη.

Απαιτούμε λοιπόν:

- Να διαλυθεί η ομάδα των κουκουλοφόρων.

- Να φυλακισθούν οι εκπαιδευτές και οι επικεφαλής τους, καθώς και όσοι συγκρότησαν το σώμα αυτό.

- Να τιμωρηθούν οι δύο εισαγγελείς που ήταν παρόντες στην επιδρομή στον καταυλισμό των τσιγγάνων.

"17ΝΟΕΜΒΡΗ": ΟΙ ΡΩΣΟΙ ΧΤΥΠΑΝΕ ΠΑΝΤΑ ΣΤΗΝ ΩΡΑ ΤΟΥΣ

Μετά από πολλούς μήνες σιωπής και καμιάς παρέμβασης στην πολιτική ζωή του τόπου, η σοσιαλφασιστική τρομοκρατική οργάνωση "17N" χτύπησε ξανά με τον ίδιο, όπως πάντα, τρόπο που αυτή συνηθίζει. Αυτή τη φορά ρίχνοντας μια ρουκέτα μέσα στην αμερικάνικη πρεσβεία στο κέντρο της Αθήνας.

Όπως έχουμε δείξει στα μέχρι τώρα άρθρα μας μετά από κάθε χτύπημα της "17N", έτσι και τώρα η ενέργεια αυτή εντάσσεται μέσα στα γενικότερα σχέδια του ρωσικού ιμπεριαλισμού για τη χώρα και την

περιοχή. Ακριβέστερα, κάθε ενέργειά της αποτελεί το στόχο πάνω στον οποίο συγκεντρώνονται τα κύρια πυρά της ρωσικής πολιτικής στη χώρα μας. Αν κανείς ψάξει όλα τα χτυπήματα της "17N" στα πάνω από 20 χρόνια της τρομοκρατικής της παρουσίας, θα δει αυτό που ακριβώς αναφέραμε προηγούμενα.

Έτσι, μετά την πρόσφατη ελληνοτουρκική κρίση, η ρωσική πολιτική στη χώρα επικεντρώθηκε στο χτύπημα της αμερικάνικης πολιτικής αποδίδοντάς της τις ευθύνες για την κρίση. Παράλληλα οι ρωσόδουλοι μέσα από το φιλικό τους Τύπο δημιούργησαν το κλίμα της "εθνικής ταπείνωσης" ή της "εθνικής ήττας", ενώ ταυ-

τόχρονα πρόβαλαν ανάλογα τις ρωσικές δηλώσεις για συμπάρεση στο δίκιο της Ελλάδας.

Μέσα σ' αυτά, λοιπόν, τα πλαίσια η αντιπαράθεση με τους Αμερικάνους μεταφέρθηκε από τη "17N" από το πολιτικό στο στρατιωτικό επίπεδο. Έτσι για άλλη μια φορά η αμερικάνικη πολιτική δέχεται ένα ακόμη ισχυρό συνδυασμένο χτύπημα.

Τα χτυπήματα της "17N" δε γίνονται ποτέ χωρίς να υπάρχει η απαραίτητη πολιτική κάλυψη, χωρίς να έχει προηγουμένως διαμορφωθεί το κατάλληλο πολιτικό περιβάλλον. Και το περιβάλλον αυτό διαμορφώνεται κυρίως από το ψευτοΚΚΕ. Έτσι, για να αναφέρουμε ένα πρόσφατο παράδειγμα,

αφού διαμορφώθηκε ένα αντιΜΕ κλίμα, η "17N" ρίχνει τη ρουκέτα στο Mega Chanel. Όμως η πολιτική κάλυψη στη "17N" είχε δοθεί και από τα πέντε πολιτικά κόμματα, αφού όλα χωρίς εξαίρεση κινήθηκαν μέσα σ' αυτό το πολιτικό πλαίσιο. Έτσι, το χτύπημα της "17N" έγινε η ακραία έκφραση της κοινής, ουσιαστικά, γραμμής και των πέντε μεγάλων κομμάτων της ελληνικής πολιτικής σκηνής. Παρόλες τις δηλώσεις αντίθεσης στο χτύπημα από αυτά τα κόμματα, βασικό χαρακτηριστικό εξακολουθεί να παραμένει η ταύτιση της πολιτικής τους γραμμής, στον ένα ή τον άλλο βαθμό, με την πολιτική γραμμή της "17N".

Όσο οι φιλορώσικες δυνάμεις θα πλησιάζουν στον έλεγχο όλης της εξουσίας στη χώρα, τόσο τα χτυπήματα της "17N" θα είναι πιο έντονα και εντυπωσιακά. Όμως επειδή η "17N" είναι αναγκασμένη να κάνει αντιευρωπαϊκή-αντιαμερικάνικη και φιλορώσικη πολιτική και επειδή, από την άλλη, οι αντιστάσεις μέσα στη χώρα θα μεγαλώνουν, τόσο πιο εύκολο θα είναι να αποκαλύπτεται ο πραγματικός της σοσιαλφασιστικός της χαρακτήρας.

Τότε θα είναι ακόμη πιο εύκολο στους δημοκράτες και πατριώτες να τη χτυπήσουν.

ΝΑ ΤΕΘΕΙ ΕΚΤΟΣ ΝΟΜΟΥ Η ΝΑΖΙΣΤΙΚΗ "Ρ. ΑΥΓΗ"

συνέχεια από τη σελ. 1

ραϊά του ΠΑΣΟΚ, η ΟΣΕ, η Νεολαία του ΣΥΝ, η ΕΚΟΝ Ρ.Φ., η ΕΛΜΕ Πειραιά, ο Σύλλογος Φοιτητών Πειραιά και άλλοι.

Δύο είναι τα βασικά πολιτικά ζητήματα σ' αυτή την εκδήλωση.

α) Το χτύπημά της από το ψευτοΚΚΕ

Το κόμμα αυτό, ενώ δεν τόλμησε στη συνεδρίαση της διοίκησης του Εργατικού Κέντρου να καταψηφίσει την εκδήλωση, στη συνέχεια έκανε ό,τι μπορούσε για να τη χτυπήσει ανοιχτά. Καταρχήν απουσίαζε τόσο από κάθε προετοιμασία όσο και από την ίδια τη συγκέντρωση και την πορεία, και μάλιστα χωρίς να δώσει την παραμικρή εξήγηση στα όργανα του Εργατικού Κέντρου.

Από την άλλη, την ίδια μέρα και ώρα έβαλε το Συνδικάτο Μετάλλου, που ελέγχει, να κάνει Γενική Συνέλευση. Αυτό έχει μια ιδιαίτερη σημασία, γιατί σ' αυτό το συνδικάτο, το πιο μαζικό της πόλης, τόσο οι δυνάμεις του ΕΡΓΑΣ όσο και της ΠΑΣΚΕ έδωσαν μια πάλη για την αναβολή της Συνέλευσης και τη συμμετοχή του Συνδικάτου στην εκδήλωση.

Παρ' όλ' αυτά, το ψευτοΚΚΕ έδειξε την πραγματική του διάθεση επιμένοντας μέχρι τέλους στην άρνησή του και πραγματοποίησε τη Συνέλευση παρά την αποχή απ' αυτή των δυνάμεων του ΕΡΓΑΣ

και της ΠΑΣΚΕ. Ο εκπρόσωπος του ΕΡΓΑΣ σ. Δ. Γουρνάς κατάγγειλε το ψευτοΚΚΕ γι' αυτή του τη στάση μέσα στη Γ.Σ. την ίδια στιγμή που γινόταν η πορεία, δείχνοντας στους μεταλλεργάτες την πολιτικοϊδεολογική συγγένεια του ψευτοΚΚΕ με τη "Χρυσή Αυγή", που κρύβεται πίσω από τη στάση τους. Είπε ότι η συγγένεια αυτή βρίσκεται στην κοινή αντιευρωπαϊκή-αντιμάρτυρική πλατφόρμα και που οδήγησε σε αντίστοιχες ενότητες στις χώρες της Δ. Ευρώπης και την ίδια τη Ρωσία. Η απάντηση του ψευτοΚΚΕ ήταν πραγματικά γελοία και ακούστηκε για πρώτη φορά: Δε συμμετέχουν, είπαν, στη συγκέντρωση γιατί δεν καταγγέλλει τους τρομπουκισμούς των ΜΑΤ στον καταυλισμό των τσιγγάνων στον Ασπρόπυργο!

Μαζί με την αποχή του ψευτοΚΚΕ είναι χαρακτηριστική και η στάση των σκληρών "αντιμάρτυρική" του χώρου της λεγόμενης "επαναστατικής αριστεράς". Των δυνάμεων δηλαδή εκείνων που, όπως έχουμε ξαναγράψει, στοιβάζονται στην αυλή του Περισσού περιμένοντας να αναμασήσουν τη "θεωρία" του και να το ακολουθήσουν στη δράση του. Είναι οι δυνάμεις του ΝΑΡ, των διαρρηχτών του ΜΑΚΚΕ και του ΚΚΕ μ-λ.

Αυτός λοιπόν ο περίγυρος του ψευτοΚΚΕ απείχε από την εκδήλωση, δείχνοντας για άλλη μια

φορά τον χαρακτήρα του.

β) Η πάλη μέσα στη ίδια την πορεία

Οι διοργανωτές του συλλαλητηρίου είχαν διαχωριστεί από το μπλοκ εκείνων των δυνάμεων που είχαν πραγματοποιήσει συγκέντρωση έξω από τα γραφεία της "Χ.Α." κατά τη διάρκεια των εργασιών τους στον Πειραιά. Η λογική ήταν πως δεν πρέπει η πάλη ενάντια στη "Χ.Α." να περάσει στις μάζες σα μια σύγκρουση ανάμεσα σε "ακραίες συμμορίες". Η λογική αυτή ήταν μια σωστή λογική και έβαλε το ζήτημα της πάλης ενάντια στους φασίστες σαν ένα πλατύ μαζικό λαϊκό καθήκον. Στη βάση μιας τέτοιας προοπτικής κινήθηκε η προπαγάνδα της εκδήλωσης και αυτό ήταν που εξασφάλισε μία από τις πιο μαζικές διαδηλώσεις στην πόλη του Πειραιά.

Όμως δυνάμεις του αναρχισμού δεν μπόρεσαν να ξεφύγουν από την πολιτική του "σπασίματος" και της "βίας εδώ και τώρα" και αντικειμενικά προβόκαραν τη διαδήλωση όταν επιτέθηκαν στην αρχή σε τηλεοπτικά συνεργεία και σταθμευμένα αυτοκίνητα. Με πολύ κόπο δυνάμεις της διαδήλωσης περιφρούρησαν την πορεία, που συνεχίστηκε μέσα σ' έναν ασφυκτικό κλοιό από ΜΑΤ σε όλη τη διάρκειά της. Η στάση αυτή των αναρχικών έδωσε την ευκαιρία στις δυνάμεις των ΜΑΤ να

εμποδίσουν τη συμμετοχή του κόσμου από τα πεζοδρόμια μέσα στην πορεία, αλλά και τη δύναμη της απεύθυνσης του μπλοκ των διαδηλωτών στο λαό. Όμως, παρά τις εξαιρετικά δύσκολες αυτές συνθήκες, έγινε δυνατό η πορεία να κρατήσει τον ειρηνικό, προπαγανδιστικό χαρακτήρα της.

Η κύρια γραμμή των διοργανωτών της πορείας είναι πως η πηγή αυτού του φασισμού βρίσκεται στην καπιταλιστική ανασυγκρότηση της δυτικής Ευρώπης. Ότι ο φασισμός δηλαδή ξαναγεννιέται στη Γερμανία σαν Δ' Ράιχ. Όμως αυτή η ανάλυση, βγαλμένη μέσα από τα κιτάπια του ψευτοΚΚΕ, δεν πήρε κυριαρχικό χαρακτήρα στην προπαγάνδα της πορείας, και αυτός ήταν ένας από τους λόγους της μη συμμετοχής του σοσιαλφασιστικού μπλοκ.

Αυτή όμως η πολιτική στην ανάλυση του φασισμού ήταν που έκανε αδύνατη τη συμμετοχή της ΟΑΚΚΕ **σα δύναμης συνδιοργάνωσης της πορείας**. Και αυτό τοποθέτησε ξεκάθαρα η οργάνωση σε σύσκεψη των διοργανωτών δύο μέρες πριν την πραγματοποίηση της εκδήλωσης. Όμως η προηγούμενη συμφωνία ήταν η βάση για τη **συμμετοχή** της ΟΑΚΚΕ με αυτόνομη πολιτική συνθηματολογία, αφίσα και προκήρυξη.

Όσον αφορά την ουσία της δικής μας πολιτικής τοποθέτησης, βρίσκεται αναλυτικά σε άλλο άρθρο

της εφημερίδας μας για το χαρακτήρα της πάλης ενάντια στους χιτλερικούς της "Χ.Α."

Συμπερασματικά, το αντιφασιστικό συλλαλητήριο του Πειραιά ήταν μια σημαντική πολιτική νίκη για τις δυνάμεις του δημοκρατικού εργατικού κινήματος της πόλης. Και αξίζει εδώ να χαιρετιστεί η στάση των δυνάμεων της ΠΑΣΚΕ μέσα στο Εργατικό Κέντρο, που σε σύγκρουση με το ψευτοΚΚΕ τράβηξαν αυτή την εκδήλωση. Την πρώτη μεγάλη μαχητική παλλαϊκή διαμαρτυρία ενάντια στη χιτλερική συμμορία της "Χρυσής Αυγής".

Μ' αυτό το συλλαλητήριο άνοιξε στον Πειραιά ένα σημαντικό δημοκρατικό μέτωπο πάλης, που πρέπει να έχει την ανάλογη συνέχεια, για να βγει εκτός νόμου η ναζιστική συμμορία.

Η ΟΑΚΚΕ θα στηρίζει αποφασιστικά μια τέτοια συνέχεια.

Στη συγκέντρωση η ΟΑΚΚΕ έδωσε το παρακάτω σημείωμα:

Η ΟΑΚΚΕ χαιρετίζει το σημερινό αντιφασιστικό συλλαλητήριο. Η απαγόρευση της πολιτικής λειτουργίας της χιτλερικής συμμορίας της "Χρυσής Αυγής" είναι παλλαϊκό και δημοκρατικό ζήτημα πρώτης γραμμής, γιατί πίσω από αυτή τη συμμορία βρίσκεται ένα ολόκληρο πολιτικό καθεστώς σοβινισμού και οπισθοδρόμησης.

Η "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ" ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΡΩΣΙΚΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

Η ΟΑΚΚΕ συμμετείχε στο συλλαλητήριο του Πειραιά που οργάνωσε το Εργατικό Κέντρο ενάντια στη "Χρυσή Αυγή". Παρά τις διαφορές -που τοποθετούνται σε άλλο άρθρο-, η οργάνωση κατέβηκε σ' αυτή τη διαδήλωση για να προπαγανδίσει τη γραμμή της, που συμπυκνώνεται στο σύνθημα "Να τεθεί εκτός νόμου η χιτλερική Χρυσή Αυγή".

Σ' αυτό το άρθρο θα ασχοληθούμε με την ανάλυση αυτής της θέσης.

Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΗΣ "ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ" - Η ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Η "Χρυσή Αυγή" άρχισε τη δράση της ουσιαστικά στα 1986 με το άνοιγμα γραφείων στην Αθήνα και την έκδοση της φασιστοφυλλάδας της. Σ' αυτή την πρώτη περίοδο η συμμορία αυτή έχει ένα ανοιχτό χιτλερικό προσώπιο και δηλώνει ανοιχτά την ιδεολογία της σαν "εθνικοσοσιαλισμό", ενώ η δράση της στηρίζεται ουσιαστικά στην τρομοκρατία και στη βία απέναντι στους ξένους εργάτες.

Έτσι συγκροτείται το πρώτο "επιτελείο" της και οι πρώτες της δυνάμεις: **Σαν ανοιχτοί υποστηρικτές του Χίτλερ και της επίθεσης του ναζισμού στο Β' παγκόσμιο πόλεμο.**

Από τα λίγα υλικά της εκείνης της περιόδου που έχουμε μέχρι στιγμής στα χέρια μας παραθέτου-

με μερικά χαρακτηριστικά αποσπάσματα:

«*Ενάντια στο σύστημα της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης που στίβει στα γρανάζια τους Έλληνες και ξένους εργάτες για να ικανοποιήσει την κερδοσκοπική του απληστία, ενάντια στις αντιανθρώπινες, ισοπεδωτικές και ξεφτισμένες θεωρίες του κομμουνισμού που θεωρεί τους εργάτες ως προλετάρους που δεν έχουν πατρίδα, ενάντια σ' όλους αυτούς εμείς οι Έλληνες εθνικοσοσιαλιστές της Χρυσής Αυγής αμετάκλητα φυλετιστές και υπερήφανοι για την αληθινά σοσιαλιστική μας ταυτότητα βροντοφωνάζουμε: ΕΞΩ ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ! ΖΗΤΩ Ο ΕΛΛΗΝΑΣ ΕΡΓΑΤΗΣ! ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ ΤΩΡΑ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΚΑΙ ΤΟ ΛΑΟ!*» (περιοδικό ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ, αρ. τ. 68, Γενάρης 1992).

Σ' αυτό το απόσπασμα διατυπώνεται με τον πιο καθαρό και σαφή τρόπο **ο εθνικοσοσιαλιστικός** χαρακτήρας αυτής της συμμορίας. Αυτό έχει μια ιδιαίτερη σημασία, γιατί όπως θα δούμε πιο κάτω οι θρασυδείλοι αυτοί φασίστες προσπαθούν τώρα να κρύψουν τον πραγματικό τους χαρακτήρα.

Τώρα, όσον αφορά την ανοιχτή υποστήριξη του ναζισμού, διαβάζουμε από το ίδιο περιοδικό του 1992:

«*Καρλ Μαρξ, Ουίνστον Τσόρτσιλ, Ρόζα Λούξεμπουργκ, Ερνέστο Τσε Γκεβέρα, Ιωσήφ Στάλιν, Βίλλυ Μπραντ, Κορασόν Ακίνο, Άρης Βελουχιώτης και Ναπολέον Ζέρβας, Ούλρικε Μάινχοφ, Λένιν, Σαλβατόρ Αλιέντε, Ελευθέριος Βενιζέλος... και δεκάδες, εκατοντάδες, ίσως και χιλιάδες άλλες προσωπικότητες του δημοκρατο-κομμουνιστικού πανθέου. Όλες μ' ένα κοινό τυπικό χαρακτηριστικό: είναι γνωστές τοις πάσι. Ποιος άκουσε όμως ποτέ έστω και το όνομα του ήρωα Σεβαστιανού Φουλίδη; Αυτή είναι η πικρή μοίρα των αγωνιστών πατριωτών σήμερα.*»

Ποιος είναι λοιπόν **ο ήρωας** και **ο αγωνιστής πατριώτης**, ο κύριος δηλαδή Φουλίδης;

Διαβάζουμε:

«*Ζει στην Ευρώπη τις μεγάλες ώρες της ανόδου των εθνικοσοσιαλιστών, μετατρεπόμενος από φανατικό Έλληνα πατριώτη αντικομμουνιστή σ' ένα συνειδητό Έλληνα εθνικοσοσιαλιστή. Και γι' αυτόν, που η δράση είναι η πεμπουσία της ύπαρξής του, δεν αργεί να ενταχθεί στις Γερμανικές ειδικές υπηρεσίες της Άμπμπερ... Και καθώς ο καιρός φέρνει μηνύματα πολέμου, ο Φουλίδης με ειδική εντολή μετατίθεται στην Αθήνα ως καπνέμπορος που ενδιαφέρεται για εξαγωγές καπνών προς τη Γερμανία. Στην πραγματικότητα οργανώνει ένα νέο δί-*

κτυο κατασκοπείας για τη Νότιο Σοβιετική Ένωση και τα παράλια του Εύξεινου Πόντου... Ο Φουλίδης αναδεικνύεται σε έναν από τους ικανότερους άντρες του Γ' Ράιχ. Είναι τόσο σημαντικός και έμπιστος των Γερμανικών μυστικών υπηρεσιών, που κατ' απόλυτη και μοναδική εξαίρεση του παρέχεται από τους ανώτερους του ικανοποίηση στο αίτημά του να επωφελείται από τη δραστηριότητά του και η Ελλάδα, την οποία όπως είχε επανειλημμένως δηλώσει υπεραγαπούσε. Δυστυχώς οι Ελληνικές μυστικές υπηρεσίες διοχέτευαν τις πολύτιμες πληροφορίες, που με κόπο και κίνδυνο αποκτούσε ο Φουλίδης και οι άνθρωποί του, στις αντίστοιχες Αγγλικές...»

Στη συνέχεια αναφέρεται στη δράση του... ήρωά τους (!) στο ανατολικό μέτωπο, όπου παίρνει για τις... ανδραγαθίες του το βαθμό του ταγματάρχη του γερμανικού χιτλερικού στρατού, για να καταλήξει: «*Ο Φουλίδης ήταν πάνω απ' όλα ένας συνειδητοποιημένος Έλληνας εθνικοσοσιαλιστής ταγμένος ολόψυχα στο Μεγάλο Αγώνα κατά της κομμουνιστικής τυραννίας... Ήξερε πως με τις ενέργειές του αυτές εξυπηρέτούσε την Ευρώπη, τη Γερμανία, μα πάνω απ' όλα την Ελλάδα... Ο Σεβαστιανός Φουλίδης έπεσε μαχόμενος το Δεκέμβριο του 1943.. Για το Σ. Φουλίδη δε θα υπήρχε*

ποτέ ήττα και παράδοση. Ποτέ δε θα σπρωχνόταν κατηγορούμενος σε "δικαστήριο" προσωρινών νικητών για να δικαστεί...»

Αφιερώσαμε ίσως μεγάλο απόσπασμα γύρω απ' αυτό το καθαρήμα που λεγόταν Φουλίδης, όμως μέσα απ' αυτά τα αποσπάσματα φαίνεται ολόκαθα η θέση της "Χ.Α." γύρω από το Β' Παγκόσμιο πόλεμο.

Για τους χιτλερικούς μας, ολόκληρο το έθνος, η Ελλάδα σα χώρα, έπρεπε να ακολουθήσει το παράδειγμα του "ήρωα" και "φανατικού πατριώτη" Φουλίδη. Έπρεπε δηλαδή να σταθεί δίπλα στο Χίτλερ και το Γ' Ράιχ στο "Μεγάλο Αγώνα κατά της κομμουνιστικής τυραννίας".

Αυτή είναι η θέση τους: "Με το Χίτλερ για την Ευρώπη, τη Γερμανία, μα πάνω απ' όλα για την Ελλάδα!"

Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Η δεύτερη περίοδος της Χ.Α. ξεκινάει τον Απρίλη του 1992 με το Β' συνέδριο της "Χ.Α.". Σ' αυτή την περίοδο έχουμε μια σημαντική αλλαγή ταχτικής των χιτλερικών.

Είναι η εποχή που ένα ισχυρό φασιστικό εθνικιστικό ρεύμα έχει γεννηθεί στην ίδια τη Ρωσία, στη Σερβία και στην Ανατολική Ευρώπη. Σ' αυτή την περίοδο η "Χ.Α." περνάει σε μια νέα φάση. Την "ιδεολογία" του εθνικοσοσια-

λισμού αντικαθιστά τώρα ο “εθνικισμός”. Ταυτόχρονα μέσα από το Β’ Συνέδριο “καταδικάζουν τις τρομοκρατικές ενέργειες” και προσπαθούν, όπως λένε, να είναι “ένα νόμιμο πολιτικό κίνημα με πολιτικές ενέργειες νόμιμες, μελετημένες και ψύχραιμες”.

Έχει μια ιδιαίτερη σημασία να εξηγήσουμε τη “στροφή” της “Χ.Α.”

Η πρώτη περίοδος της συγκρότησής της ήταν πάνω σε μια ανοιχτή χιτλερική-αντικομμουνιστική βάση, μια συγκρότηση απέναντι στην “κομμουνιστική” Ρωσία. Η στροφή της “Χ.Α.” στη δεύτερη περίοδο βρίσκεται ακριβώς πάνω σ’ αυτό το ζήτημα. Όπως οι ίδιοι γράφουν:

«Ποιος θυμόταν τους πιστούς των Ρωμανών στη Ρωσία, τους Τσέπνικ ή τους Ουστάσι στη Σερβία και Κροατία αντίστοιχα, τους Γάλλους εθνικιστές της Αξιόν Φρανσέζ, τους Ιταλούς Φασίστες, τους Γερμανούς, τους Έλληνες Εθνικιστές; Κανείς δεν τους θυμόταν! Όμως μόλις το 1985 με την πτώση του μπολσεβικισμού στην Ανατολική Ευρώπη εδέχθη το σύστημα κυριαρχίας του κόσμου έναν κλυδωνισμό, αμέσως η Μεγάλη Αλήθεια, που αποτελεί Φυσική Ροπή των λαών, ο εθνικισμός, έκανε την εντυπωσιακή παρουσία του» (Περιοδικό “Χ.Α.”, Απρίλης 1992).

Η “Χ.Α.” μ’ αυτές τις τοποθετήσεις μπαίνει σ’ εκείνο το φασιστικό-εθνικιστικό ρεύμα που χρησιμοποιεί ο ρώσικος σοσιαλμπεριαλισμός τόσο στα Βαλκάνια όσο και στη Δ. Ευρώπη και το στρέφει ενάντια σε όποια αντιδυτική-αντιευρωπαϊκή κατεύθυνση. Η στροφή αυτή στηρίζεται στην παρακάτω εκτίμηση: «Μετά το τέλος του Δεύτερου Μεγάλου Πολέμου, και περισσότερο στην εποχή του ψυχρού πολέμου, η λέξις εθνικισμός έλαβε τον χαρακτήρα μιας στερείρας αντιπαραθέσεως στον κομμουνισμό» (στο ίδιο).

Εδώ ακριβώς βρίσκεται από πολιτική άποψη η ουσία της στροφής της “Χ.Α.”. Οι χιτλερικοί μας περνάνε από το παλιό αμερικανό-δοσλο-αντικομμουνιστικό στρατόπεδο στο νέο φασιστικό στρατόπεδο πάνω στη γενική κατεύθυνση του ρώσικου ιμπεριαλισμού. Από τον κλασικό δηλαδή εθνικοσοσιαλισμό, που σημαίνει μέτωπο ενάντια στον “κομμουνισμό και στον καπιταλισμό”, τώρα που ο κομμουνισμός πέθανε περνάνε στον εθνικισμό, που σα μοναδικό του εχθρό έχει τον καπιταλισμό. Όμως –και αυτό είναι το περιεργο– μόνο τον καπιταλισμό δυτικού τύπου!

Είναι ακόμη χαρακτηριστικό πως, ενώ παίρνουν όλα τα μέτρα της “νόμιμης πολιτικής δράσης” που επιβάλλει αυτή η στροφή, εξακολουθούν να υποστηρίζουν το Χιτλερισμό ανοιχτά. Γράφουν: «Οι ρίζες των περισσότερων προβλημάτων που ταλανίζουν σήμερα τον τόπο μας ανάγονται στην περίοδο του Β’ Παγκοσμίου Πολέμου, στου οποίου τη δίνη η Ελλάδα υπηρετώντας αλλότρια προς το Έθνος συμφέροντα στροβιλίστηκε...» (από εισήγηση στο Β’ Συνέδριο).

Και αυτό γιατί η “Χ.Α.” βλέπει τους νέους Χίτλερ της εποχής μας στο Κρεμλίνο. Βλέπει την εκδίκηση του Χιτλερισμού να την

παίρνει ο ρώσικος ιμπεριαλισμός με την “απελευθέρωση της Ευρώπης” από “τα επώνυμα κεφάλια του εβραϊκού τέρατος”.

Η ΤΡΙΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Αυτό φαίνεται πιο καθαρά πλέον σ’ αυτή την περίοδο, που ξεκινάει με το “τρίτο συνέδριο” τον Απρίλη του 1995.

Τέσσερα είναι τα βασικά σημεία που χαρακτηρίζουν τη σημερινή κατάληξη της “Χ.Α.”:

α) Το ανοιχτό κάλεσμα για νέα στήριξη της χώρας στη Ρωσία

Σε κύριο άρθρο της φασιστοφυλλάδας τους στις 5 Ιούλη του 1995 γράφουν:

«Η τουρκική απειλή είναι ένας χειροπιαστός κίνδυνος για την πατρίδα μας και πρέπει επιτέλους να αντιληφθούμε πως όποιος στηρίζει τον εχθρό μας είναι και αυτός εχθρός. Πρέπει να καταλάβουμε ότι από την εποχή που ένας Ούγγρος πούλησε το κανόνι στον Μωάμεθ μέχρι σήμερα που ο Κλίντον και ο Κολ πουλούν αεροπλάνα και τεθωρακισμένα στους τούρκους μπορεί να έχουν περάσει περισσότερα από πεντακόσια χρόνια, αλλά η προδοσία είναι η ίδια... Έχουμε καθήκον απέναντι στο μέλλον του Έθνους μας να αναζητήσουμε στηρίγματα και ειλικρινείς συμμάχους, προκειμένου να κερδίσουμε τη μάχη της επιβίωσης και να ανατρέψουμε τον τούρκικο επεκτατισμό».

Εμείς την απάντηση για το ποια είναι αυτά τα στηρίγματα την είδαμε λιγάκι αργότερα, στη φασιστοφυλλάδα τους της 5ης Γενάρη του 1996. Εκεί διαβάσαμε τα εξής σπουδαία:

«Παρ’ όλα αυτά, τα διεθνή ερείσματα υπάρχουν και μπορεί να γίνουν περισσότερα. Ως μακρινό ενδεχόμενο θα μπορούσαμε να θεωρήσουμε μια αναγεννημένη Ευρώπη, μια Ευρώπη ελεύθερη από τη σιωνιστική θηλειά. Ως πολύ κοντινότερο ενδεχόμενο μια Ρωσία που μοιραία, αργά ή γρήγορα, θα συγκρουστεί με την Τουρκία».

Όπως επίσης ξαναδιαβάσαμε στις 23 Φλεβάρη του 1996:

«Στο πρόγραμμα ταξιδιών του ο πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης δεν περιλαμβάνει και τη Μόσχα παρ’ ότι η Ρωσία ήταν η πρώτη και η ΜΟΝΗ χώρα που ξεκάθαρα δήλωσε ΟΤΙ Η ΙΜΙΑ ανήκει στην Ελλάδα. Γιατί άραγε; Μήπως αυτά προστάζουν τα μεγάλα αφεντικά των ΗΠΑ γι’ αυτό και η γλοιώδης δήλωση του πρωθυπουργού “Ευχαριστούμε την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών”»;

Εδώ έχουμε με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο διατυπωμένη τη φιλορωσική στρατηγική του αντιδυτικού-αντιτουρκικού μετώπου, που για χρόνια ολόκληρα ετοίμαζε στη χώρα ο χαφιάς της ρώσικης υπερδύναμης Α. Παπανδρέου.

Και το περίεργο για τους χιτλερικούς μας είναι ότι στηρίζουν το φιλορωσισμό τους στο γεγονός, όπως λένε, ότι οι δυτικοί πουλάνε όπλα στους Τούρκους, τη στιγμή που και η Ρωσία πουλάει ένα αρκετά μεγάλο κομμάτι όπλων στην Τουρκία και σ’ αυτό κάνουν τα κλειστά μάτια, ενώ από την άλλη μιλάνε για “ξεκάθαρη” δήλωση των Ρώσων ότι η ΙΜΙΑ ανήκει

στην Ελλάδα, όταν οι ίδιοι σ’ άλλο άρθρο τους στις 9 του Φλεβάρη τη χαρακτηρίζουν “αναποφασιστη”.

Είναι γεγονός πως οι χιτλερικοί έχουν μέσα τους αντιθέσεις, πράγμα που είδαμε και σε ένα άλλο άρθρο τους, όπου γράφουν:

«Σύντομα η Γιουγκοσλαβία θα επιδιώξει να αναγνωριστεί η δεύτερη βαλκανική μετά την Τουρκία δύναμη στα Βαλκάνια στη θέση της Ελλάδας (όπως ακριβώς επιθυμούν οι Αμερικάνοι, και ιδίως οι Ρώσοι, λόγω σλάβικου ομοίαιμου, σταλινισμού και “ορθοδοξίας”).

Είναι γεγονός πως η ρατσιστική “θεωρία” των ομοίαιμων που έχουν οι χιτλερικοί από “ιδεολογική” πλευρά θα πρέπει να ήταν απαγορευτική για ενόπλιους με τα “σλαβικά φύλλα” της Ρωσίας. Όμως ο ρατσισμός τους δε φαίνεται να τους εμποδίζει να διατυπώνουν την κύρια φιλορωσική πολιτική τους. Ούτε βέβαια ο “σταλινισμός”, δηλαδή ο παλιός αντικομμουνισμός, ούτε η ορθοδοξία σε εισαγωγικά, εννοώντας την παλαιοημερολογίτικη Ρώσικη και Σέρβικη εκκλησία.

β) Η επαναφορά του “εθνικοσοσιαλισμού” πλέον σα σκέτου “σοσιαλισμού”

Αυτός ο όρος είναι ένα από τα τελευταία φρούτα των χιτλερικών μας. Στη δεύτερη περίοδο της “Χ.Α.” έλειπε κάθε αναφορά στο “κοινωνικό σύστημα” του εθνικισμού. Έτσι, από τον “εθνικοσοσιαλισμό” του Χιτλερισμού της πρώτης περιόδου περνάμε τώρα, και μάλιστα πάνω στην κρίση στο Αιγαίο, στην αναφορά του “σοσιαλισμού” σαν κοινωνικού τους συστήματος.

Σε κύριο άρθρο τους στις 9 Φλεβάρη του 1996 γράφουν: «ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ για τον παρεξηγημένο Σοσιαλισμό που σκυλεύτηκε από τους απάτριδες διεθνιστές και τους κάθε είδους φορείς τους, που συνεχίζουν και σήμερα στο όνομα δήθεν του αντικαπιταλισμού να απεργάζονται το αληθινό συμφέρον των Ελλήνων εργαζομένων... Για το Σοσιαλισμό που θα εξαφανίσει τη φιλοσοφία του κέρδους μαζί με τη φτώχεια, την ανεργία, την αδικία και όλες εκείνες τις κοινωνικές ασθένειες που επιβάλλει ο καπιταλισμός με στόχο να τσακίσει την ενότητα του Έθνους».

Και στο επόμενο φύλλο τους αφιερώνουν μισή σελίδα “αναλύοντας” το “δικό τους”, όπως λένε, “Σοσιαλισμό”.

Δεν έχουμε σκοπό να ασχοληθούμε με την κοινωνική φασιστική δημαγωγία του “σοσιαλισμού” τους. Θέλουμε όμως να πούμε πως εδώ οι χιτλερικοί μας κάνουν το μεγάλο άλμα προς την αγκαλιά του σοσιαλφασισμού!

γ) Αντι-Μάαστριχτ

Παραθέτουμε ένα εκτεταμένο απόσπασμα από κύριο άρθρο της “Χ.Α.” στις 3 Νοέμβρη του 1995:

«Το Μάαστριχτ και η εφαρμογή του, για όσους γνωρίζουν και αγωνιούν για το μέλλον αυτού του τόπου, σημαίνει κυριολεκτικά υποδοδύλωση τόσο της Πατρίδας μας όσο και των άλλων χωρών της Ευρώπης σε σκοτεινούς κύκλους της οικονομικής ολιγαρχίας.

Πέραν αυτού ο Ελληνικός Λαός έχει ήδη γνωρίσει σκληρά στο πετσί του τι σημαίνει προσαρμογή της ελληνικής οικονομίας στη συμφωνία του Μάαστριχτ. Τα τελευταία χρόνια η συντριπτική πλειοψηφία του Ελληνικού Λαού ανεβαίνει ένα Γολγοθά για το χατήρι του περίφημου Μάαστριχτ. Η ανεργία αυξάνεται, η αποβιομηχάνιση κλιμακώνεται σε επικίνδυνα σημεία για την εθνική οικονομία, ενώ είναι δεδομένο ότι με το Μάαστριχτ σε συνδυασμό με την GATT οδηγούνται στην εξόπτωση και οι Έλληνες αγρότες. Το τι θα κερδίσουμε υφιστάμενοι όλες αυτές τις θυσίες κανένας δεν το γνωρίζει και δε φαίνεται στον ορίζοντα. Ακόμη είναι δεδομένο ότι το κοινωνικό κράτος είναι μια έννοια που δε συμβαδίζει με το μοντέλο οικονομίας, ένα μοντέλο σκληρού καπιταλισμού που προωθεί αυτή η συμφωνία.

Παρ’ όλο δε το γεγονός ότι τόσο η συμφωνία του Μάαστριχτ όσο και του Σένγκεν έρχεται σε ευθεία αντίθεση με πολλά άρθρα του Συντάγματός η Βουλή επικύρωσε τη συμφωνία χωρίς να ρωτήσει το Λαό, αδιαφορώντας για τη συνταγματικότητα της αποφάσεως. Πιστεύουμε πως θα πρέπει να γίνει δημοψήφισμα και να ερωτηθεί ο Λαός, αφού ενημερωθεί και μόνο τότε να προχωρήσουμε στην εφαρμογή της... Ακόμη η πολυσυζητημένη αυτή συμφωνία είναι δεδομένο ότι θα υποδουλώσει την εθνική οικονομία κάθε κράτους στο διεθνές χρηματιστηριακό κεφάλαιο, θα την καταστήσει σκληρά και άμεσα εξαρτημένη από μια οικονομική ολιγαρχία. Από την ολιγαρχία που δίνει στην πραγματικότητα εντολές στο διευθυντήριο των Βρυξελλών».

Είναι σαφές για τον κάθε αναγνώστη μας πως αυτό το απόσπασμα θα μπορούσε κάλλιστα να ήταν ένα άρθρο του Ριζοσπάστη ή μια προκήρυξη του ψευτοΚΚΕ. Ακριβώς γιατί αποτελεί την “κοινωνική” αντιευρωπαϊκή πλατφόρμα των δύο “σοσιαλιστών” μας, μια πλατφόρμα που δοκιμάστηκε από αντίστοιχους φασίστες στην Ευρώπη, στη διάρκεια δημοψηφισμάτων για το Μάαστριχτ.

Αυτή η “κοινωνική” αντιευρωπαϊκή πλατφόρμα μαζί με την παραπάνω “εθνική” αντιευρωπαϊκή πλατφόρμα στέλνουν τους χιτλερικούς μας στο κέντρο σήμερα της αντίδρασης και του φασισμού, στο Κρεμλίνο της σοσιαλμπεριαλιστικής Ρωσίας.

δ) Αγάπες με το ψευτοΚΚΕ

Συνέπεια της παραπάνω κοινής μήτρας είναι οι αγάπες με το ψευτοΚΚΕ που ομολογούνται ανοιχτά στα παρακάτω αποσπάσματα: «Δε μπορεί να ανεχθεί να του λένε όλα τα κόμματα πλην του ΚΚΕ, και σ’ αυτό το σημείο συμφωνούμε με το ΚΚΕ όσο και αν φαίνεται οι οξύμωροι, ότι η ΕΟΚ είναι ο επίγειος παράδεισος που θα μας σώσει(Χ.Α., 30 Ιούνη 1995) ...Επίσης να ευχηθούμε για τη νέα χρονιά και στους “συντρόφους” από τα αριστερά να μπορέσουν να αντιληφθούν ποιος είναι ο πραγματικός εχθρός του Ανθρώπου, που κρύβεται πίσω από το διεθνισμό και απεργάζεται το μεγαλύτερο έγκλημα κατά της ιστορίας

του Ανθρώπου και επειδή πιστεύουμε ότι και στην αριστερά υπάρχουν ειλικρινείς και άδολοι αγνοί αγωνιστές, θέλουμε να ελπίζουμε ότι κάποια ημέρα θα βρεθούμε κάτω από τις ίδες σημαίες της ΠΙΣΤΗΣ και του ΑΓΩΝΑ» (Χ.Α., 5 Γενάρη 1995).

Όμως οι αγάπες αυτές δεν είναι μονόπλευρες, μόνο από την πλευρά των χιτλερικών μας. Είναι δηλαδή αμοιβαίες και από την πλευρά του ψευτοΚΚΕ.

Η πιο ανοιχτή έκφραση αυτής της αμοιβαιότητας είναι η στάση του ψευτοΚΚΕ στη διαδήλωση του Πειραιά. Η διαδήλωση αυτή είναι η πιο σημαντική και πιο μαζική εκδήλωση ενάντια στη “Χ.Α.” σ’ όλη την Ελλάδα ως τα σήμερα. Μια εκδήλωση που διοργανώνεται από το Εργατικό Κέντρο της πόλης, όλους τους δήμους της περιφέρειας του Πειραιά και μια σειρά από οργανώσεις και μαζικούς φορείς της πόλης.

Το ψευτοΚΚΕ όχι μόνο απέχει προκλητικά από τη διαδήλωση, αλλά και τη χτυπάει όταν την ίδια μέρα και ώρα όρισε Γενική Συνέλευση του πιο μαζικού συνδικάτου της πόλης, του Συνδικάτου Μετάλλου.

Και αυτό παρά την αντίθεση των μελών της διοίκησης τόσο του ΕΡΓΑΣ όσο και της ΠΑΣΚΕ, που μια βδομάδα πριν ζήτησαν την αναβολή της συνέλευσης λόγω της διαδήλωσης.

Έτσι, το ψευτοΚΚΕ με τη μη συμμετοχή του και το χτύπημα της συγκέντρωσης δίνει το άλλοθι, και μάλιστα από τα αριστερά, στη δράση της “Χ.Α.” Μαζί του και ο στενός του περίγυρος, το ΝΑΡ, το ΚΚΕμ-λ, και οι Διαρρήχτες του ΜΑΚΚΕ.

Τέλος, θέλουμε να πούμε πως και σ’ αυτή την τρίτη περίοδο της φιλορωσικής στροφής της η “Χ.Α.” δεν εγκαταλείπει την ανοιχτή υποστήριξη του χιτλερισμού. Είναι χαρακτηριστικό εδώ ένα απόσπασμα από ένα άρθρο της φασιστοφυλλάδας της στις 5 Μάρτη του 1995 για την επέτειο της αντιφασιστικής νίκης.

Με περίσιο θράσος γράφουν: «Αυτούμεθα, αλλά η εφημερίδα αυτή δεν έχει να εορτάσει τίποτε στις 8 Μαΐου. Αντίθετα, βλέποντας τη σημερινή μορφή του κόσμου, βλέποντας τη σαπίλα, την υποκρισία, την κτηνώδη καταναλωτική μανία και την πνευματική ερήμωση να κυριαρχούν παντού, προβληματίζεται κατά πόσον έχει σχέση με την Αλήθεια το επαναλαμβανόμενο παραμύθι ότι στον τελευταίο πόλεμο νίκησαν οι “καλοί”».

ΕΚΤΟΣ ΝΟΜΟΥ Η “Χ.Α.”

Δείξαμε στο πρώτο μέρος αυτού του άρθρου πως η “Χ.Α.”, σ’ όλες τις περιόδους της πορείας της, είναι μια χιτλερική οργάνωση, μια οργάνωση που υποστηρίζει τις σφαγές εκατομμυρίων ανθρώπων από το φασιστικό τέρας του ναζισμού, που οδήγησε την ανθρωπότητα στη φρίκη ενός παγκοσμίου πολέμου.

Μια τέτοια οργάνωση δεν μπορεί να είναι ανεχτή ακόμη και μέσα στα πλαίσια της αστικής νομιμότητας, ακριβώς γιατί δεν αποτελεί μια “ομάδα θεωρητικών

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΘΝΟΡΑΤΣΙΣΤΙΚΗ "ΠΑΛΙΝΝΟΣΤΗΣΗ"

Δημοσιεύουμε παρακάτω τη Διαμαρτυρία του Κεντρικού Συμβουλίου του "Ουράνιου Τόξου", που δημοσιεύτηκε στο φύλλο αρ. 9 του περιοδικού *Ζόρα*.

Από την πλευρά μας προσυπογράφουμε αυτή τη διαμαρτυρία. Η εγκατάσταση των λεγόμενων παλινοστούτων στην περιοχή της Μακεδονίας-Θράκης είναι φασιστική πολιτική, πολιτική εθνορατσισμού.

Η δικαιολογητική βάση αυτής της δραστηριότητας είναι η θεωρία του "ελληνισμού". Σύμφωνα μ' αυτήν, οι ελληνικές εθνικές μειονότητες που είναι σπαρμένες παντού στον κόσμο αποτελούν τμήμα του ελληνικού έθνους, το οποίο έτσι αποχτάει οντότητα έξω από τα ελληνικά σύνορα. Αφού αυτές οι εθνικές μειονότητες "ανήκουν" στο ελληνικό έθνος, "ανήκουν" φυσικά και στο ελληνικό εθνικό κράτος. Αυτό σημαίνει ότι η Ελλάδα είναι το κράτος του ελληνισμού. Στη βάση αυτής της θεωρίας έχει οργανωθεί το αίσχος των παλινοστούτων και το αίσχος του "Συμβουλίου του Απόδημου Ελληνισμού".

Σύμφωνα με αυτά τα δύο αίσχη, ο Έλληνας εθνομειονοτικός στις χώρες όπου ζει είναι ένας ξένος που στο μυαλό και την ψυχή του έχει το να υπηρετεί μια ουσιαστικά ξένη χώρα, όπως είναι η Ελλάδα.

Η πρώτη πραχτική συνέπεια αυτού του ιδεολογικού εκτρώματος είναι ότι ο Έλληνας του εξωτερικού πρέπει να είναι αναγκαστικά σε σύγκρουση, ή τουλάχιστον σε εθνική απόσπαση, με τον πληθυσμό με τον οποίο ζει, καθώς έχει τα στοιχεία του ξένου πράχτορα. Η δεύτερη, και ακόμα τραγικότερη, πραχτική συνέπεια είναι ότι αυτός ο δυστυχής άνθρωπος, αντί να δουλέψει για την προκοπή του και την κοινωνική πρόοδο της χώρας στην οποία σ' αλήθεια ζει, πρέπει να σκέφτεται πάντα, αλλά και να επιδιώκει σαν δικό του τόπο, τόπο της αληθινής ατομικής και κοινωνικής ανάπτυξης, μια ξένη χώρα. Έτσι, λοιπόν, ο "παλινοστών", αφού γίνεται πρώτα ένας ψυχολογικός πρόσφυγας στην αληθινή του πατρίδα, στη συνέχεια ξεριζώνεται σ' αλήθεια και γίνεται ένας αληθινός πρόσφυγας στην υποτιθέμενη πατρίδα του. Το κακό όμως είναι ότι αυτός ο πρόσφυγας δεν έχει τη συνείδηση του πρόσφυγα, αλλά του πιο ντόπιου, του ανθρώπου που μετά από εμπόδια αιώνων επιστρέφει ξανά νικητής στις ρίζες του.

Μπορεί λοιπόν κανείς να υποθέσει τι γίνεται όταν αυτός ο αληθινός ξένος με την αντεστραμμένη συνείδηση βρεθεί μπροστά στους αληθινούς ντόπιους που δεν είναι Έλληνες, αλλά εθνικά Μακεδόνες ή Τούρκοι. Μπορεί να φανταστεί κανείς πόσο του χρειάζεται ένα ψεύτικο αίσθημα εθνικής υπεροχής για να εξισοροπήσει την πραχτική του προσφυγική θέση. Μπορεί λοιπόν να γίνει αμέσως κατανοητό ότι αυτό το αίσθημα θα μπορέσει να γίνει πραγματικότητα, δηλαδή αληθινή κοινωνική σχέση υπεροχής, μόνο απέναντι στους αληθινά ντόπιους,

αλλά εθνικά "μειονεκτικούς" Μακεδόνες και Τούρκους.

Αυτό είναι το νόημα της εθνορατσιστικής, οικουμενικά αποδεκτής πολιτικής εγκατάστασης των εξαθλιωμένων "παλινοστούτων" στη Μακεδονία και στη Θράκη. Πρόκειται κáνω απ' όλα για εγκατάσταση πύργων κεφαλών εθνικών μειονοτήτων και, δίπλα σ' αυτό, για εγκατάσταση ανθρώπων που θα έχουν τις χειρότερες σχέσεις με τα έθνη που ζουν από την άλλη πλευρά των συνόρων, ιδιαίτερα το τούρκικο.

Η διαφορά των "παλινοστούτων" από τους υπόλοιπους μετανάστες στην Ελλάδα, δηλαδή τους Αλβανούς, τους Ασιάτες και τους Αφρικανούς, βρίσκεται στο συγκεκριμένο εθνορατσιστικό ρόλο των πρώτων.

Αυτή η διαφορά εκδηλώνεται με το ότι οι "παλινοστούτες" παίρνουν κυρίως γη, αλλά και τίτλους

νόμιμης δουλειάς (κρατική υπαλληλία, άδειες μικρεμπορίου κ.λπ.), ενώ οι δεύτεροι είναι εξαρχής παράνομοι και παρακατιανοί από κάθε άποψη.

Ασφαλώς οι "παλινοστούτες" μετανάστες είναι λαός και σαν τέτοιος δεν έχει μέσα του καμιά διάθεση να γίνει κυνηγός κεφαλών. Χρειάζεται λοιπόν το εθνορατσιστικό ελληνικό κράτος να βάλει όλη του την εκπαιδευτική δεινότητα για να πετύχει μια τέτοια διαστρέβλωση του κοινωνικού και ιδεολογικού χαρακτήρα αυτών των ανθρώπων. Αυτό είναι το βαθύτερο νόημα της παραχώρησης σ' αυτούς γης από χτήματα που διεκδικούν ή που κατείχαν παλιά οι εθνικές μειονότητες, αυτό είναι το νόημα της παραχώρησης χαμηλών κρατικών θέσεων ή και άλλων μικροπρονομίων.

Το κράτος-προβοκάτορας θέλει να φουρντήσει το εθνικό μίσος,

Προς το παρόν τόσο οι εθνικά Μακεδόνες όσο και οι Τούρκοι δεν έχουν πέσει σ' αυτήν την παγίδα. Όμως όσο θα περνάει ο καιρός οι ελληνικές προκλήσεις θα δυναμώνουν και οι πιέσεις από τον τούρκο και το μακεδονικό εθνικισμό για μια απάντηση επίσης θα δυναμώνουν.

Και εδώ, όπως σε όλο το εθνικό ζήτημα, όλα θα κριθούν από το πόσο γρήγορα θα δυναμώσει το δημοκρατικό αντισοσιαλφασιστικό ρεύμα στη χώρα μας. Μόνο οι ενωμένοι Έλληνες, Τούρκοι, Μακεδόνες δημοκράτες, αλλά και οι "παλινοστούτες" δημοκράτες, μπορούν να εμποδίσουν αυτό το αίσχος. Αυτό το ρόλο πρέπει μάλιστα να τον πάρουν κύρια στις πλάτες τους οι Έλληνες δημοκράτες, για να κρατήσουν όσο μπορούν στο απυρόβλητο τους Τούρκους και τους εθνικά Μακεδόνες. Αυτοί πρέπει πρώτοι να πουν:

-ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΠΑΘΗ ΤΩΝ ΠΑΛΙΝΝΟΣΤΟΥΝΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΘΝΟΡΑΤΣΙΣΤΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ "ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ"

-ΝΑ ΕΜΠΟΔΙΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ "ΠΑΛΙΝΝΟΣΤΗΣΗΣ". ΟΧΙ ΑΛΛΟΙ "ΠΑΛΙΝΝΟΣΤΟΥΝΤΕΣ"

Πρέπει οι Έλληνες δημοκράτες να κάνουν σαφές στον ελληνικό λαό ότι η πολιτική της παλινοστήσεως όχι μόνο οξύνει τις εθνικές αντιθέσεις στο εσωτερικό της χώρας, αλλά βαραίνει με νέες ταξικές αλυσίδες, με επιπλέον πτώση του μεροκάματου, με επιπλέον ανεργία και με παρασιτισμό το ελληνικό προλεταριάτο.

Για το χτύπημα αυτής της πολιτικής πρέπει να επιδιώξουμε ως το τέλος καλές σχέσεις με τους "παλινοστούτες", που κακώς εγκαταστάθηκαν, αλλά εγκατα-

συνέχεια στη σελ. 2

**ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ
ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ: ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ - Μ.Μ.Ε ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ**

Για περισσότερα από 13 χρόνια οι Μακεδόνες πολιτικοί πρόσφυγες και οι συγγενείς τους που ζουν στην Ελλάδα διαμαρτύρονται για την υπουργική απόφαση (Α.Π. 106841/29.12.1982) σύμφωνα με την οποία αποδόθηκε το δικαίωμα επαναπατριsmού μόνον στους "Έλληνες του γένους". Με το νόμο 1540/1985 αποδόθηκαν σ' αυτούς και οι κατά το παρελθόν δημευθείσες περιουσίες τους (ή αποζημιώσεις) με εξαίρεση -και πάλι- των μη επαναπατριsmέντων Μακεδόνων πολιτικών προσφύγων. Αλλά και σε πολλούς Μακεδόνες μετανάστες έχουν αφαιρεθεί περιουσίες, το δικαίωμα επαναπατριsmού, η ελληνική ιθαγένεια και σε πολλές περιπτώσεις ακόμα και το δικαίωμα απλής επίσκεψης στη γενέτειρά τους. Η πολιτική αυτή, εκτός του ότι είναι άδικη και ρατσιστική, είναι και αντισυνταγματική, καθώς όλα τα ελληνικά σύντάγματα και οι νόμοι του κράτους προστατεύουν και επιβάλλουν την ισότιμη μεταχείριση όλων των πολιτών ανεξαρτήτως γένους, αλλά παραβιάζει και διεθνείς συνθήκες και δεσμεύσεις της χώρας.

Την ίδια στιγμή που εφαρμόζεται αυτή η άδικη πολιτική σε βάρος των ντόπιων της Μακεδονίας, ενθαρρύνεται και βοηθείται με πολλούς τρόπους η εγκατάσταση στις περιοχές μας πληθυσμών από τις πρώην σοσιαλιστικές χώρες. Μεταξύ των μέτρων που λαμβάνονται για την εγκατάσταση και αποκατάστασή τους είναι και η παραχώρηση οικοπέδων, κατοικιών και αγροτεμαχίων, χορήγηση επιδομάτων, άδειων μικροπωλητού κ.ά.

Με το πρόσφατο έγγραφο του ο Γ. Γραμματέας Παλινοστούτων Ομογενών του υπουργείου Μακεδονίας-Θράκης κ. Ν. Ιωαννίδης (Α.Π. 202/17.4.1995, το οποίο είναι συνέχεια της σχετικής εγκυκλίου 252/8.7.1994) προς τους Δήμους και Κοινότητες Μακεδονίας-Θράκης, μεταξύ άλλων ζητά «να ερευνηθούν και να καταγραφούν τα διαθέσιμα οικοπέδα, αγροτικοί κλήροι, εγκατελειμμένες κατοικίες, καθώς επίσης και οι δυνατότητες απασχόλησης των Ομογενών της περιοχής σας. Επίσης σε επαφή με τις Δ/σεις Γεωργίας των Νομών να διενεργηθούν οι εποικιστικές εκτάσεις στην περιοχή ευθύνης σας, με σκοπό την οικιστική, Γεωργική, Επαγγελματική αποκατάσταση των Ομογενών, σύμφωνα με τις διατάξεις της Αγροτικής Νομοθεσίας.

(...) Με στόχο τη συνεργασία μας με τον ΟΕΚ στη διαδικασία της Στέγασης των Ομογενών, παρακαλούμε κάθε Κοινότητα να μας κάνει γνωστό, πόσες οικογένειες-δημότες της χωριού (όχι Ομογενείς) έχουν αποκτήσει ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑ τα τελευταία 10 χρόνια και μετεγκαταστάθηκαν σε αστικές περιοχές-πόλεις, καθώς και αν άμεσα έχει εγκριθεί να αποκτήσουν στο άμεσο μέλλον εργατική κατοικία».

Πάρα πολλά από τα οικοπέδα, αγροτεμάχια, κατοικίες κ.λπ έχουν αφαιρεθεί τελειώς παράνομα και αντισυνταγματικά από τους ντόπιους Μακεδόνες.

Ταυτόχρονα ο Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης κ. Κ. Τριαρίδης -ως "Υπουργός Εποικισμού"- επιδόθηκε προκλητικά στη διοργάνωση τελετών "εγκατάστασης Ομογενών" του, αδιαφορώντας ακόμα και για την αγανάκτηση που προκαλεί ο κυνισμός και η αλαζονεία του στους ντόπιους.

Κανένας δε θα είχε αντίρρηση στην εγκατάσταση και αποκατάσταση των λεγόμενων "παλινοστούτων ομογενών", αν προηγουμένως είχε αποδοθεί το δικαίωμα παλινοστήσεως και εγκατάστασης και λαμβάνονταν μέτρα αποκατάστασης στους Μακεδόνες πολιτικούς πρόσφυγες και μετανάστες, οι οποίοι είναι και οι μόνοι που μπορούν πραγματικά να χαρακτηριστούν Παλινοστούτες. Αν, επίσης, η διάκριση αυτή δεν εντάσσονταν στα πλαίσια της πολιτικής που αποσκοπεί στην αλλοίωση της σύνθεσης του πληθυσμού της περιοχής, χάριν της οποίας προωθούνται επιλεκτικά στη Μακεδονία και τη Θράκη και χάριν της οποίας έγιναν τα πιο πολλά εγκλήματα και αδικίες σε βάρος του ντόπιου πληθυσμού.

Με δεδομένο το γεγονός ότι ταυτόχρονα προωθείται η επάνδρωση με "παλινοστούτες" των αποκαλούμενων "μονάδων φύλαξης συνόρων", οι οποίες φυσικά δε θα έχουν αμυντικό ρόλο, αλλά θα σκοπεύουν στην αστυνόμευση των βόρειων επαρχιών -κάτι ανάλογο δηλαδή με τα Τάγματα Ασφαλείας άλλων εποχών-, αποκάλυπτεται ο πραγματικός σκοπός της επιλεκτικής εγκατάστασής τους στις εν λόγω περιοχές.

Παράλληλα, ενώ χρηματοδοτούνται προγράμματα εκμάθησης γλώσσας και ενίσχυσης προσφυγικών πολιτιστικών σωματείων, λεσχών, ιδρυμάτων κ.λπ. και προβάλλεται η κουλτούρα τους από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, συνεχίζεται η πολιτική περιορισμού και εξαφάνισης της ντόπιας μακεδονικής κουλτούρας. Δεν αντλούνται ούτε καν τα κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ενίσχυση των λιγότερο διαδεδομένων γλωσσών, στις οποίες έχουν συμπεριληφθεί η Μακεδονική και η Βλαχική.

Η εν λόγω πολιτική βέβαια, είναι τμήμα της συνολικά άδικης και απάνθρωπης πολιτικής του ελληνικού κράτους, που κατάντησε τους γηγενείς Μακεδόνες πολίτες περιορισμένων δικαιωμάτων και φτωχούς συγγενείς στην ίδια τους την πατρίδα.

Άμεσα συνέπεια αυτής της πολιτικής είναι η κατακόρυφη αύξηση της πικρίας, της δυσἀρεσκείας και της αγανάκτησης των ντόπιων, την οποία όχι μόνο περιφρονούν, δεν λαμβάνουν υπόψιν και δεν την μεταφέρουν στην κυβέρνηση οι τοπικοί εκπρόσωποι της πολιτείας και των κομμάτων, αλλά και την πνίγουν συμμετέχοντας, οι περισσότεροι από αυτούς, στην προσπάθεια παραπλάνησης και στην άσκηση πολιτικής και ψυχολογικής τρομοκρατίας, που μοναδικό σκοπό έχουν το πνίξιμο αυτής της υποδόσκουσας δυσἀρεσκείας και αγανάκτησης. Η σοβαρότερη, όμως, συνέπεια είναι η διατάραξη της κοινωνικής γαλήνης, η καλλιέργεια αντιπαλότητας μεταξύ ντόπιων και προσφύγων και η υπονόμηση της αρμονικής συνύπαρξης.

Πέρα από αυτά, πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπόψιν ο μεγάλος αριθμός ακτημόνων στην περιοχή, οι μικροί αγροτικοί κλήροι, οι οποίοι δεν επαρκούν ούτε οι ήδη υπάρχοντες αγρότες να μπορούν να αντεπεξέλθουν στις νέες δυσκόλες συνθήκες που διαμορφώνονται, η υποχρέωση της πολιτείας να στεγάσει και να παραχωρήσει κλήρους στους Μακεδόνες πολιτικούς πρόσφυγες χωρίς να αφαιρέσει από τους συγγενείς τους (που ήδη είναι αδικημένοι) το υψηλό ποσοστό ανεργίας (από τα υψηλότερα της Ελλάδας) και το στεγαστικό πρόβλημα πάρα πολλών οικογενειών.

Για τους παραπάνω λόγους ζητάμε από την κυβέρνηση:

- Να πάρει άμεσα τα απαιτούμενα νομοθετικά και διοικητικά μέτρα ώστε να αποδοθεί, επιτέλους, και στους Μακεδόνες πολιτικούς πρόσφυγες και οικονομικούς μετανάστες το δικαίωμα επαναπατριsmού, να αποδοθεί σ' αυτούς η ελληνική ιθαγένεια, (κάτι ανάλογο με την απόφαση 106841/29-12-1982) και να εφαρμοσθούν προγράμματα αποκατάστασής τους.
- Να αποδοθούν όλες οι δημευμένες και δεσμευμένες περιουσίες, και όπου δεν είναι δυνατόν να τους δοθούν άλλες ισότιμες (κάτι ανάλογο με το νόμο 1540/1985).
- Να δοθούν αγροτικοί κλήροι στους ήδη υπάρχοντες ακτήμονες και να συμπληρωθούν οι μικροί κλήροι των αδικημένων αγροτών.
- Να παρθούν άμεσα μέτρα για την καταπολέμηση της πολύ μεγάλης ανεργίας και οικονομικής κρίσης που μαστίζει την περιοχή.
- Να εφαρμοσθούν τα προγράμματα της Ε.Ε. για την καλλιέργεια και διάδοση των λιγότερο διαδεδομένων γλωσσών (Μακεδονικής, Βλαχικής) και πολιτισμών.
- Να σταματήσει κάθε ενέργεια που υπονομεύει ιδεολογικές και πολιτικές ελευθερίες, την εμπιστοσύνη στο κράτος και την απαραίτητη για την ανάπτυξη της περιοχής κοινωνική γαλήνη, με πρώτη και κύρια την κατάργηση των λεγόμενων "Μονάδων Φύλαξης Συνόρων".

Τα αποτελέσματα της άδικης, αυθαίρετης, αντισυνταγματικής και αντίθετης με τις διεθνείς συνθήκες και συμβάσεις πολιτικής ουδέποτε θα γίνουν αποδεκτά από τους θιγόμενους και ουδέποτε θα νομιμοποιηθούν σαν τελεσμένα.

Η επανειλημμένη άρνηση της πολιτείας να ικανοποιήσει τα δίκαια αιτήματά μας και να εφαρμόσει όσα είναι υποχρεωμένη από το σύνταγμα και τους νόμους του ελληνικού κράτους, καθώς και τις διεθνείς δεσμεύσεις της, μας υποχρεώνει να κοινοποιήσουμε την παρούσα αναφορά-καταγγελία μας σε όλα τα ελληνικά κόμματα, στα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Οργανισμού για την Ασφάλεια και Συνεργασία στην Ευρώπη, του Συμβουλίου της Ευρώπης και τις κυβερνήσεις των κρατών-μελών του, του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και στις ελληνικές και διεθνείς οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Ελπίζουμε ότι η κυβέρνηση και τα κόμματα θα σταματήσουν να μας αντιμετωπίζουν σαν πολίτες περιορισμένων δικαιωμάτων και θα δώσουν την πρέπουσα λύση στα δίκαια αιτήματά μας.

Το Κεντρικό Συμβούλιο

Η δημαγωγία γύρω από την εθνική συλλογική σύμβαση εργασίας

Μετά την 24ωρη απεργία της ΓΣΕΕ στις 22 του Φλεβάρη βρισκόμαστε μπροστά στο ξεκίνημα "νέου γύρου" διαπραγματεύσεων ανάμεσα στο ΣΕΒ και τη ΓΣΕΕ για την υπογραφή της Εθνικής Συλλογικής Σύμβασης.

Αξίζει κανείς να δει τα διάφορα ποσοστά των "αυξήσεων" που συζητούνται σ' αυτές τις διαπραγματεύσεις για να καταλάβει τη συνολική κοροϊδία που παίζουν απέναντι στους εργατές, αλλά και τη σύγκρουση μέσα στη ΓΣΕΕ.

Το αίτημα της ΓΣΕΕ, που διαμορφώθηκε από την πλειοψηφία της ΠΑΣΚΕ, είναι 10% αύξηση στα κατώτατα μεροκάματα, ενώ από κει και πέρα κάθε παράταξη πλειοδοτούσε ανέξοδα σε φιλεργατισμό: 13% η ΔΑΚΕ, 15% ο Συνασπισμός και... 22% η ΕΣΑΚ. Στις διαπραγματεύσεις πριν την απεργία ο ΣΕΒ είχε βάλει σαν τελική του πρόταση ένα 7%, ενώ κάποιοι κύκλοι μέσα στο ΣΕΒ έβλεπαν ότι μπορούσαν να πετύχουν μια προσέγγιση με τη ΓΣΕΕ γύρω στο 8%. Και απ' ό,τι φαίνεται γύρω από αυτό το ποσοστό είναι αποφασισμένος και ο Πρωτόπαππας να κλείσει τη σύμβαση.

Μιλάμε λοιπόν για μια "αύξηση" πραγματική κοροϊδία στα κατώτατα μεροκάματα, στα μεροκάματα της πείνας. Εκεί έχουν οδηγήσει και οδηγούν τα πράγματα οι εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ συνολικά και ανεξάρτητα από τις τελευταίες... εκρήξεις του φιλεργατισμού της ΕΣΑΚ.

Γιατί οι εκρήξεις και οι κραυγές γίνονται όταν είναι στην αντιπολίτευση και απέναντι σ' έναν πρόεδρο της ΓΣΕΕ που τον έχουν κάνει κεντρικό στόχο στα χτυπήματά

τους όχι γιατί τους έπιασε ξαφνικά ο πόνος για το ψωμί του εργάτη, αλλά γιατί μέσα απ' αυτόν χτυπάνε τη φιλοευρωπαϊκή πτέρυγα του ρεφορμισμού από τη θέση του ρωσόδουλου φασίστα αντεργάτη. Και, απ' ό,τι φαίνεται, από εκεί που οι ίδιοι βρίσκονται επικεφαλής στην ηγεσία κάποιων συνδικάτων.

Σε ποιο απ' αυτά προώθησαν ή προωθούν ποσοστά αύξησης αντίστοιχα του 22%; Κυριολεκτικά σε κανένα!

Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα στο Συνδικάτο Μετάλλου του Πειραιά, όπου έχουν την πλειοψηφία και υπογράφουν οι ίδιοι τοπική συλλογική σύμβαση.

Εκεί λοιπόν το 22% που προτείνουν στη ΓΣΕΕ έχει γίνει κάτω από το 3+3%, και μάλιστα με το επιχείρημα της κρίσης και της ανεργίας, λες και στη χώρα ολόκληρη και στη βιομηχανία δεν υπάρχει ούτε κρίση ούτε ανεργία!

Πέρα όμως από αυτό, υπάρχει ένα τεράστιο πολιτικό ζήτημα: Το χτύπημα της φτώχειας και της εξαθλίωσης μέσα στην εργατική τάξη. Μια κατάσταση που οδηγεί ό,τι πολυτιμότερο υπάρχει σ' αυτόν τον τόπο, την εργατική τάξη, στην εξόφωση, στην πολιτική και πολιτιστική απραξία και καθυστέρηση.

Μια πολιτική που στο βάθος της σκοπεύει να αφήσει την εργατική τάξη στη γωνία για να περάσουν ανενόχλητα τα φασιστικά και πολεμικά σχέδια των αντιδραστικών δυνάμεων. Και αυτή η πολιτική δε χτυπιέται με απεργίες που στοχεύουν το 7% να τον κάνουν 7.5 ή 8%!

Γιατί δεν αλλάζουν τίποτα μέσα στην εργατική τάξη. Γι' αυτό και κανένας εργάτης, παρά την εξαθλίωση, δεν είναι διατεθειμένος να

κατέβει στο δρόμο για τέτοιους αγώνες και μ' αυτές τις ηγεσίες.

Χρειάζεται ένα άλλο εργατικό κίνημα, ένα κίνημα που θα συνδέσει την πάλη για το μεροκάματο με την ανάπτυξη της χώρας, τη δημοκρατία και την ειρήνη. Ένα κίνημα που θα απαιτεί αυξήσεις στα μεροκάματα, χτυπώντας το βιομηχανικό σαμποτάζ που κάνουν οι ρωσόδουλοι, τον παρασιτισμό, τη μίζα και τη διαφθορά, τις υπερβολικές στρατιωτικές δαπάνες και που θα απαιτεί την φορολόγηση των μεσαίων και πλούσιων τμημάτων της αργατοίας. Ένα κίνημα που θα δείχνει με απλό και συγκεκριμένο τρόπο πού θα βρεθούν τα χρήματα, κόντρα στον τυφλό αντιευρωπαϊσμό του ψευτοΚΚΕ, αλλά και τα ατέλειωτα προγράμματα λιτότητας, που πάντα χτυπάνε το εργατικό εισόδημα.

Αυτός ο αγώνας κόντρα στα παλιόχαρτα που υπογράφει η κάθε ηγεσία της ΓΣΕΕ μπορεί να ξεκινήσει στη βάση του εργατικού κινήματος, σε κάθε χώρο δουλειάς, απαιτώντας πάνω απ' όλα μεροκάματο που να καλύπτει τις ανάγκες μιας στοιχειώδους αξιοπρεπούς ζωής.

Δεν υπάρχει μεγαλύτερη ντροπή για όλες τις συνδικαλιστικές παρατάξεις που κάθονται στις καρέκλες της ΓΣΕΕ από το 1974 και μετά να συζητάνε για αυξήσεις, όταν οι ίδιες οι επίσημες στατιστικές μιλάνε για πάνω από 1.5 εκατομμύριο εργαζόμενους που ζουν σήμερα με μεροκάματα και μισθούς κάτω και από αυτό που οι ίδιες οι κρατικές αρχές αναγνωρίζουν σαν "όριο της φτώχειας".

Αυτό πρέπει να ανατρέψουμε!

Ο ΖΙΟΥΓΚΑΝΟΦ ΚΑΘΗΣΥΧΑΖΕΙ ΤΗ ΔΥΣΗ

Δημοσιεύουμε παρακάτω ένα μεγάλο κομμάτι από άρθρο του ηγέτη του "Κομμουνιστικού κόμματος της Ρώσικης Ομοσπονδίας", ΚΚΡΟ, σοσιαλφασίστα Ζιουγκάνοφ, που δημοσιεύτηκε στους *Τάιμς* της Νέας Υόρκης και αναδημοσίευσε η *Herald Tribune* στις 2 Φλεβάρη. Το άρθρο γράφτηκε με σκοπό να καθησυχάσει τους φόβους των δυτικών ιμπεριαλιστών για την επαναφορά του ψυχρού πολέμου στις σχέσεις τους με τη Ρωσία. Έχει μια ιδιαίτερη αξία, γιατί πίσω από το διπλωματικό ύφος του κειμένου, γεμάτο ευγένεια και χάρη, ξεδιπλώνεται ολοκάθαρα η επιθετική στρατηγική του ρώσικου σοσιαλϊμπεριαλισμού για την παγκόσμια ηγεμονία του (οι υπογραμμίσεις στο απόσπασμα που ακολουθεί είναι δικές μας):

«Ο κ. Γκορμπατσόφ και ο κ. Γέλτσιν θεωρούνται φίλοι από τις ΗΠΑ. Παρόλο που σ' εμάς αρνούνται αυτή την τιμή, θα μοιραστούμε μαζί τους τις απόψεις μας για τις μετα-Γέλτσιν σχέσεις ανάμεσα στις ΗΠΑ και τη Ρωσία και τη ρώσικη εξωτερική πολιτική. Θα αποκαταστήσουμε την ισχύ του ρώσικου κράτους και τη θέση του στον κόσμο. Αυτό θα κάνει την πολιτική της ασύγκριτα πιο προβλέψιμη και υπεύθυνη απ' ό,τι είναι σήμερα.

Η προτεραιότητα της εξωτερικής μας πολιτικής θα είναι να διατηρήσουμε τη συνέχεια με την εξωτερική πολιτική της προεπαναστατικής Ρωσίας και της Σοβιετικής Ένωσης. Θα στοχεύουμε στην αποκατάσταση του μοναδικού ρόλου του κράτους μας σαν άξονα και βασικό παράγοντα του Ευρωπαϊκού ηπειρωτικού μπλοκ και του επακόλουθου ρόλου του

σαν απαραίτητο εργαλείο διατήρησης της ισορροπίας ανάμεσα σε Ανατολή και Δύση.

Θεωρούμε τη διακοπή της στρατιωτικής και της στρατηγικής ισότητας που προκλήθηκε από την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης επικίνδυνα αποσταθεροποιητική. Και βλέπουμε την επαναστάση της ένοπλης των πρώην Σοβιετικών λαών - βασισμένη σε μία εθελοντική συνύπαρξη- σαν ιστορική αναγκαιότητα που υπογρατεύεται από τις ανάγκες της Ρωσίας και εκείνης της παγκόσμιας ασφάλειας.

Με γνώμονα τον πραγματισμό θα απελευθερώσουμε την εξωτερική πολιτική από την ιδεολογία, που οδηγεί σε καταστροφικές πράξεις και υποχρεώσεις. Απορρίπτουμε τις φαντασιώσεις για την "παγκόσμια επανάσταση", αλλά επίσης θεωρούμε τη "νέα τάξη πραγμάτων" το ίδιο ξένη προς τα ρώσικα συμφέροντα. Και θα προσκολληθούμε αυστηρά στις παγκόσμιες ηθικές αρχές και στους κανόνες του διεθνούς Δικαίου.

Πάνω απ' όλα, θα συγκεντρώσουμε την προσοχή μας στην εσωτερική ανασυγκρότηση και στην εθνική αναγέννηση. Η εξωτερική πολιτική σε αρμονία με αυτή την προσπάθεια θα περιοριστεί στη διατήρηση της ασφάλειας του κράτους. Αυτό αποκλείει την ένταξη σε υπερεθνικούς οργανισμούς που διεκδικούν το δικαίωμα της επέμβασης στις εσωτερικές υποθέσεις των άλλων.

Έτσι, έχουμε πολύ αρνητική στάση απέναντι στα σχέδια του ΝΑΤΟ για επέκταση στην Ανατολική Ευρώπη ως τα σύνορα της Ρωσίας, και θεωρούμε την είσοδο των στρατευμάτων του ΝΑΤΟ στην πρώην Γιουγκοσλαβία σαν πρώτο βήμα προς την εκτέλεση επικίνδυνων σχεδίων.

Αρκετά χρόνια έχουν περάσει από το τέλος του Ψυχρού Πολέμου, αλλά οι σχέσεις μεταξύ των χωρών μας δεν είναι καθόλου αρμονικές. Η Ρωσία πρέπει να εγκαταλείψει τις άχρηστες και υπερβολικές στρατιωτικές δαπάνες, αλλά δεν ήταν ποτέ - ούτε θα μπορέσει να γίνει - ένας "νεαρός συνέταιρος".

Για τους Αμερικάνους, επίσης, το βάρος να είναι η μοναδική υπερδύναμη είναι περιττό και ανεπιθύμητο. Οποιαδήποτε πολιτική που βασίζεται στη διατήρηση της ταπεινωτικής θέσης της Ρωσίας, αποτέλεσμα του αμερικανικού ζυπνισμού, είναι καταδικασμένη να ηττηθεί.

Σεβόμαστε τις δημοκρατικές παραδόσεις της Αμερικής και τα εκπληκτικά της επιτεύγματα. Ενδιαφερόμαστε πολύ να αναπτύξουμε την οικονομική μας συνεργασία και τις εκπαιδευτικές, επιστημονικές και πολιτιστικές ανταλλαγές. Είμαστε έτοιμοι να εγγυηθούμε για τις αμερικανικές επενδύσεις και να δημιουργήσουμε καλύτερες προϋποθέσεις γι' αυτές.

Αναγνωρίζοντας τη μοναδικότητα της αμερικανικής εμπειρίας, επιμένουμε στην αναγνώριση του ίσου δικαιώματός μας να ακολουθήσουμε το δικό μας μονοπάτι σύμφωνα με τις παραδόσεις και τις συνθήκες μας. Η αρχή της ανοχής της διαφορετικότητας, στην οποία οι ΗΠΑ έχουν επιτυχημένα βασίσει την εσωτερική τους πολιτική, πρέπει να επεκταθεί και στην εξωτερική πολιτική.

Μια καλή συζήτηση για τα ελληνοτουρκικά

Στις 19 του Φλεβάρη έγινε από την ΟΚΔΕ - Σπάρτακος συγκέντρωση-συζήτηση στην αίθουσα Γκίνη του Πολυτεχνείου πάνω στην ελληνοτουρκική όξυνση με τα γεγονότα στην Ίμια.

Στη συγκέντρωση αυτή ήταν καλεσμένη από το τουρκικό κόμμα "Αλληλεγγύη και Ελευθερία" η Οζλέμ Οναράν, η οποία και μίλησε, όπως επίσης ο Ν. Γιαννόπουλος από το "Δίκτυο για τα κοινωνικά και πολιτικά Δικαιώματα" και ο Τ. Γιαννόπουλος από το "Ξεκίνημα".

Οι τοποθετήσεις των πιο πάνω ομιλητών, όπως και η κεντρική τοποθέτηση από τη μεριά της ΟΚΔΕ - Σπάρτακος, κινήθηκαν σε μια αντισοβινιστική αντιπολεμική κατεύθυνση, με εξαίρεση το "Ξεκίνημα".

Δυο ζητήματα, θα μπορούσε να πει κανείς, ήταν που έδωσαν μια θετική κατεύθυνση σ' αυτή τη συγκέντρωση: Το πρώτο, η επιμονή στο να τονιστεί η ιδιαίτερη σημασία της ελληνικής επιθετικότητας όχι μόνο στο Αιγαίο, αλλά και στην Κύπρο και τα Βαλκάνια, και το δεύτερο, η θέση για το άδικο ενός ενδεχόμενου ελληνοτουρκικού πολέμου και από τις δυο πλευρές. Και στα δυο αυτά ζητήματα το "Ξεκίνημα" δεν έδωσε καθαρές τοποθετήσεις, προσπαθώντας με διάφορες "αντιιμπεριαλιστικές" αοριστολογίες να αποφύγει μια ίσια τοποθέτηση.

Εντύπωση προκάλεσε η ομιλία της Οζλέμ Οναράν, η οποία, μεταφέροντας τις θέσεις του νέου κόμματος "Αλληλεγγύη και Ελευθερία" που

συγκροτήθηκε πριν δυο μήνες περίπου από τροτσκιστές της ίδιας κατεύθυνσης με την ΟΚΔΕ - Σπάρτακος, παλιούς μαοϊκούς και στελέχη του παλιού "Μοσχοβίτικου", όπως είπε, κόμματος, έκανε την παρακάτω ανάλυση σχετικά με τις δυο γραμμές μέσα στην τουρκική αστική τάξη:

«Ας ξεκαθαρίσουμε λοιπόν τις δυο κύριες θέσεις μέσα στην τουρκική μπουρζουαζία: Ένα ρεύμα προωθεί την επιθετικότητα και το φονταμενταλισμό. Προσπαθεί να λύσει την εσωτερική κρίση με την επιθετικότητα και την εισβολή. Το δεύτερο ρεύμα είναι πιο έτοιμο να ενσωματωθεί στα σχέδια παγκοσμιοποίησης του κεφαλαίου και πιστεύει ότι πρέπει η Τουρκία να έχει κάποιες φιλελεύθερες περγαμινές αντί να καταφεύγει σε ανοιχτές μορφές καταπίεσης. Το ρεύμα αυτό προσανατολίζεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ το άλλο όχι.

Η σύγκρουση ανάμεσα στα δυο αυτά ρεύματα διεξάγεται επίσης σε επίπεδο παράνομων οργανώσεων που λειτουργούν μέσα στο κράτος και τις ονομάζουμε αντιγκερίλα».

Επίσης σε προηγούμενο κομμάτι της ομιλίας της είχε αναφέρει τα εξής: «Από την άλλη μεριά, ένα μεγαλύτερο τμήμα απορρίπτει την επιθετική εξωτερική πολιτική, ιδιαίτερα αναφορικά με την Ελλάδα. Και εκεί δεν υπάρχουν απλώς οι αριστεροί και η Αριστερά της Αριστεράς. Υπάρχει σημαντική αντίσταση της αστικής τάξης απέναντι σε μια

τέτοια πολιτική, το φιλελεύθερο κομμάτι. Ενδιαφέρον είναι ότι επιχειρηματίες και από τις δυο πλευρές υπέγραψαν υπέρ της ειρήνης. Αυτό το φιλελεύθερο τμήμα προσανατολίζεται προς την Ευρωπαϊκή Ένωση». Όπως επίσης: «Δεν είναι τυχαίο ότι οι ΗΠΑ είπαν ότι θα αποκηρύξουν ως άδικη τη μεριά που θα ριξεί την πρώτη σφαίρα. Φυσικά αυτό δε σημαίνει ότι οι ΗΠΑ θέλουν την ειρήνη στην περιοχή, αλλά μάλλον ότι θέλουν την αποφυγή των συγκρούσεων στα Βαλκάνια για τα δικαίους συμφέροντα».

Η τοποθέτηση αυτή για το ρόλο των φιλοευρωπαϊκών δυνάμεων της αστικής τάξης της Τουρκίας, όπως και για το ρόλο του αμερικανικού ιμπεριαλισμού στην πρόσφατη κρίση, είναι μια πολύ δειλή και γεμάτη καλύψεις απάντηση στο συρφετό του "αντιδυτικού σοσιαλπατριωτισμού", και ιδιαίτερα όταν αυτή η τοποθέτηση γίνεται από μια εκπρόσωπο του τροτσκιστικού ρεύματος στην Τουρκία, που όπως η ίδια είπε εκφράζεται μέσα στο κόμμα της "Αλληλεγγύης και Ελευθερίας".

Στη συγκέντρωση αυτή μίλησε ο σ. Λιακόπουλος σαν εκπρόσωπος της ΟΑΚΚΕ. Στην παρέμβασή του τόνισε το θετικό των αντισοβινιστικών κατεύθυνσεων των διοργανωτών, αλλά όπως είπε αυτό δε φτάνει. Αυτό που χρειάζεται είναι να έχουμε μια ξεκάθαρη πολιτική τοποθέτηση για τις κύριες επιθετικές δυνάμεις στο εσωτερικό της Ελλάδας και μια συγκεκριμένη γραμμή πάλης ενάντια

τους.

Στη συνέχεια ο σύντροφος ανέλυσε τις δυνάμεις του πολέμου στην Ελλάδα δείχνοντας το φιλορώσικο τμήμα της αστικής τάξης, το προσανατολισμένο στην επιθετική στρατηγική του ρώσικου ιμπεριαλισμού στα Βαλκάνια, αυτό που αποκαλείται "ορθόδοξο τόξο".

Καθήκον, όπως είπε, του επαναστατικού κινήματος είναι να αποτρέψει τη φασιστική εξουσία αυτών των δυνάμεων αξιοποιώντας τόσο την ενδιάμεση θέση των φιλοευρωπαϊκών τμημάτων όσο και την αντι-κειμενική "ειρηνοφιλή" στάση του αμερικανικού ιμπεριαλισμού στο Αιγαίο. Μόνο μια τέτοια επαναστατική πολιτική μπορεί να κρατήσει τη χώρα έξω από τον πόλεμο και το φασισμό, έξω από το άρμα της άδικης επίθεσης του ρώσικου ιμπεριαλισμού στα Βαλκάνια και στην Ευρώπη.

Τέλος, ο σύντροφος χτύπησε το σοσιαλπατριωτισμό μέσα στη λεγόμενη επαναστατική αριστερά, που στο όνομα του αντιαμερικανισμού και του "χαϊδεμένου του" παιδιού, όπως αποκαλεί την Τουρκία, συμπαρατάσσεται με το ψευτοΚΚΕ, το Σαμαρά και τον εκοφίτη Έμπερτ και το φασιστικό σκυλόλοϊ και χαρακτηρίζει έναν επερχόμενο ελληνοτουρκικό πόλεμο δίκαιο από τη μεριά της Ελλάδας, όπως επίσης και τον κρυφοσοσιαλπατριωτικό χαρακτήρα της θέσης του ΝΑΡ.

Η τοποθέτηση της ΟΑΚΚΕ προκάλεσε το ενδιαφέρον και την επιδοκιμασία των συγκεντρωμένων.

ΟΙ ΣΕΡΒΟΙ ΤΣΕΤΝΙΚ ΔΙΩΧΝΟΥΝ ΤΟΥΣ ΣΕΡΒΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟ ΣΕΡΑΓΕΒΟ

Η οργανωμένη φυγή των σέρβων σφαγέων μαζί με το σέρβικο άμαχο πληθυσμό από τα προάστια του Σεράγεβο που είχαν στην κατοχή τους προκάλεσε χίλια δάκρυα για το «δράμα της σέρβικης προσφυγιάς». Μόνο που αυτή η τραγωδία καθοδηγήθηκε και οργανώθηκε ως το τέλος από τους ίδιους τους πρωταγωνιστές της, τους Σέρβους.

Ολόκληρη η Βοσνία, και ειδικά τα αστικά κέντρα, με πρωτοπορία το Σεράγεβο ήταν το διαμάντι της Ευρώπης και των Βαλκανίων εκεί όπου τρεις εθνότητες, πολιτισμοί και θρησκείες άνθιζαν και συνυπήρχαν σ' ένα αδιαίρετο σύνολο. Μέχρι που η φασιστική Σερβία, με την καθοδήγηση της Ρωσίας, αποφάσισε να κυριαρχήσει σ' όλη την πρώην Γιουγκοσλαβία και να εξασφαλίσει για το «άνωτερο έθνος» των Σέρβων μια μεγάλη πατρίδα που θα περιλάμβανε τον περιούσιο λαό. Προϋπόθεση γι' αυτό ήταν τα εδάφη που θα καταλάμβανε να εκκαθαρίζονταν από το μη σέρβικο πληθυσμό. Το μεγάλο εμπόδιο, εδώ, ήταν η πολυεθνική Βοσνία, την οποία η σέρβικη εισβολή έπνιξε στο αίμα την άνοιξη του '92. Ό,τι ακολούθησε ήταν ήδη γραμμένο στο περίφημο μνημόνιο της σέρβικης Ακαδημίας

Επιστημών που εκδόθηκε το 1986 και διακήρυττε τη Μεγάλη Σερβία. Το Μνημόνιο ήταν ό,τι το βιβλίο του Χίτλερ «Ο Αγών μου» για τα εκατομμύρια θύματα του ναζισμού.

Με μια ριζοσπαστική γλώσσα ο Μιλόσεβιτς απέδωσε τον όρο «ομογενοποίηση» για να κρύψει πίσω απ' αυτόν τη σέρβικη ηγεμονία, τη Μεγάλη Σερβία και την εθνική εκκαθάριση:

«...Ρωτώ τους επικριτές τις ομογενοποίησης, γιατί ενοχλούνται από την ομογενοποίηση των λαών και των ανθρώπων γενικά αν διεξάγεται στη βάση των δίκαιων, ανθρώπινων και προοδευτικών ιδεών; Δεν είναι αυτό το νόημα, ο σκοπός στον οποίο η ανθρωπότητα πάντα απέβλεπε; Δεν είναι βέβαιο ότι η λογική της ανθρώπινης κοινότητας δεν είναι η ανομοιογένεια, ο χωρισμός, ακόμα και όταν οι προοπτικές τους είναι προοδευτικές και ανθρώπινες;» (Από το βιβλίο του Mark Almond: *Europe's Backyard War. The War in the Balkans*, εκδόσεις Mandarin, 1994, σελ. 184).

Να πώς δικαιολογεί ο μεταμορφωμένος σε «ειρηνοποιό» Μιλόσεβιτς τα εγκλήματα των σέρβων ναζί, μιλώντας πριν τον πόλεμο. Είναι η γλώσσα του φαιοκόκκι-

νου φασισμού, που στη Σερβία εκφράστηκε με την ένωση των Τσέτνικ (συνεργάτες των χιτλερικών στο Β' Παγκόσμιο) και των «σοσιαλιστών» του Μιλόσεβιτς κάτω από την καθοδήγηση των φιλορώσων Ντράσκοβιτς και Τσόσιτς στη Σερβία. Αλλά, αυτοί αναθεώρησαν την ιστορία και παρουσίασαν τους σέρβους σαν ένα αδικημένο έθνος που του στέρησαν τα ιστορικά του εδάφη και τώρα θα έπρεπε να ξεπλύνει αυτή την ντροπή και να αποκαταστήσει την αδικία.

Επί 4 χρόνια οι σέρβιοι ναζί εξαπόλυσαν το πυροβολικό, τα танκς, τις δολοφονίες, τους βιασμούς, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και βιασμών σα μέσα για την εθνική εκκαθάριση των Βόσνιων ακόμα και σ' εκείνες τις περιοχές που αυτοί αποτελούσαν πλειοψηφία, π.χ. Σρεμπρένιτσα, Ζέπα.

Τελικά, η εθνοκάθαρση επιβεβαιώθηκε και σφραγίστηκε με τον οικογενειακό διαμελισμό της Βοσνίας, που πέτυχε η ρώσικη διπλωματία με τον πιστό της σύμμαχο Κλίντον. Καθαρό κέρδος για τους σέρβους φασίστες το 49% της πολυεθνικής χώρας.

Το Σεράγεβο, όμως, έπρεπε να δοθεί στους Βόσνιους για να μην επιτραπεί στον έξαλλο σερβοβο-

σνιακό σοβινισμό να συνεχίσει τον πόλεμο και να ανατρέψει τα αντιδυτικά μέτωπα του σοσιαλ-ιμπεριαλισμού στον Τρίτο Κόσμο, που είχε θυμώσει πολύ με τη Ρωσία και την προστατευόμενη της Σερβία. Ταυτόχρονα έπρεπε να εμποδιστεί η συνύπαρξη του σέρβικου και του βοσνιακού πληθυσμού στο Σεράγεβο, για να μην κλείσουν ποτέ οι πληγές και το μίσος που έφερε η σέρβικη εισβολή και η πολιορκία της πόλης. Οι διαχωριστικές γραμμές και η εθνική εκκαθάριση έπρεπε να παραμείνουν, γιατί αλλιώς οι Σέρβιοι θα δοκίμαζαν μια πολιτική ήτα που σταδιακά θα προετοίμαζε την ανατροπή του διαμελισμού και την επανένωση της Βοσνίας. Ο σέρβικος φασισμός θα αποκάλυπτόταν σαν ο συντριπτικός υπεύθυνος του πολέμου, του μίσους και του άδικου. **Η καθημερινή ζωή της συνύπαρξης και η εμπειρία των μαζών θα τις δίδασκε ότι αυτός είναι ο μόνος δρόμος για την αληθινή ειρήνη.** Καταλυτικός παράγοντας θα ήταν ο βοσνιακός πληθυσμός του Σεράγεβο, η αριστερά της ενιαίας πολυεθνικής Βοσνίας, που κατάφερε μέσα στη φωτιά του πολέμου να ατσάλώσει τους δεσμούς ανάμεσα σε χιλιάδες Σέρβους, Μουσουλμάνους και κροάτες. Αυτοί έζησαν, πολέμησαν και πέθαναν στα ίδια χαρακώματα για να υπερασπίσουν την πόλη τους από τις ναζιστικές ορδές του Κάρατζιτς και του Μλάντιτς. Και ήταν

οι δύο εγκληματίες πολέμου που είπαν ότι είναι καλύτερα να φύγει ο σέρβικος πληθυσμός παρά να ζήσει κάτω από την εξουσία της βοσνιοκροάτικης ομοσπονδίας.

Μέσα από το αρχηγείο τους στο Πάλε οργάνωσαν τη φυγή του σέρβικου πληθυσμού με στρατιωτικά αυτοκίνητα και λεωφορεία. Τοπικοί σέρβιοι ηγέτες «διατάχθηκαν απ' το Πάλε να οργανώσουν την έξοδο», λέει ο Αλεξάντερ Ιβάνκο, εκπρόσωπος της διεθνούς αστυνομικής δύναμης που θα επιτηρεί το Σεράγεβο. «Τοπικοί ηγέτες έχουν απειληθεί, κατέστρεψαν τα σπίτια μερικών επειδή δεν ακολούθησαν αυτή τη γραμμή», επειδή δηλ. έλεγαν στο σέρβικο πληθυσμό να παραμείνει (*Herald Tribune*, 22/2).

Ακόμα όμως κι αν ήθελε κανείς να μείνει, οι σέρβιοι φασίστες κάνουν τη ζωή αφόρητη στα προάστια που ελέγχουν. Στη Βογκόσκα, το πρώτο προάστιο που πέρασε στους Βόσνιους, οι Σέρβιοι έκωσαν τις τηλεφωνικές γραμμές, σχολεία έκλεισαν, όπως και φούρνοι και μαγαζιά. Όλες οι υπηρεσίες παρέλυσαν. Όλα τα κατεχόμενα απ' τους Σέρβους προάστια πριν την εισβολή είχαν μικτό πληθυσμό 50% Σέρβους και 50% Βόσνιους. Ο κύκλος της εθνικής εκκαθάρισης κλείνει σήμερα, με την εκκαθάριση των ιδίων των εκκαθαριστών για την κατοχύρωση του διαμελισμού.

Η "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ" ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΡΩΣΙΚΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

συνέχεια από τη σελ. 5

αναλυτών του ναζισμού», αλλά μια συμμορία φασιστών που οργανώνεται και δρα στα πρότυπα του χιτλερισμού.

Είναι εδώ χαρακτηριστικό το παράδειγμα της Γερμανίας, όπου και μόνο η υποστήριξη του «όρου» του εθνικοσοσιαλισμού θεωρείται ποινικό αδίκημα και κάθε ανοιχτά ναζιστική οργάνωση βρίσκεται εκτός νόμου. Αυτό είναι δημοκρατικό καθήκον κάθε σύγχρονου μεταπολεμικού κράτους που γνώρισε τη θηριωδία του ναζισμού.

Υπάρχει μια κριτική από «τ' αριστερά», πως μια τέτοια απαίτηση δε βλέπει το φασισμό σα γέννημα της αστικής τάξης και του αστικού κράτους.

Καταρχήν, το σύνθημα να τεθεί εκτός νόμου η «Χ.Α.» είναι ένα σύνθημα που κατά κύριο λόγο απευθύνεται στις μάζες και τις καλεί σ' ένα δημοκρατικό κίνημα ενάντια στη «Χ.Α.» Αυτό είναι σήμερα το βασικό. Γιατί ακριβώς η πολιτική και η προπαγάνδα της «Χ.Α.» κινείται μέσα στη γενική πολιτική κατεύθυνση των μεγάλων φιλορώσικων πολιτικών σχηματισμών. Κινείται μέσα στην άκρως προπαγανδισμένη αντιδυτική-αντιτουρκική στρατηγική του ρωσόφιλου μπλοκ της αστικής τάξης, στο φιλορώσικο αντιευρωπαϊσμό, στο σοβινισμό και στο ρατσισμό.

Έχουμε να κάνουμε δηλαδή με μια φασιστική συμμορία που κινείται μέσα σε θετικούς γι' αυτήν πολιτικούς συσχετισμούς από άποψη γραμμής, ενώ κρύβει από τις μάζες το φασιστικό, χιτλερικό χαρακτήρα της.

Έτσι, το κύριο σ' αυτή την περίοδο είναι η αποκάλυψη αυτού του χαρακτήρα της και η δημιουργία ενός μαζικού κινήματος καταγγελίας της μέσα στο λαό και τη νεολαία.

Μ' αυτή την έννοια, η ΟΑΚΚΕ είναι αντίθετη με πρακτικές σύγκρουσης με τους χιτλερικούς, οι οποίες περνάνε στις μάζες σα σύγκρουση ανάμεσα σε ακραίες μικρομάδες έξω από τα συμφέροντά τους.

Το θέμα του χτυπήματος του φασισμού είναι παλλαϊκό ζήτημα του μαζικού δημοκρατικού κινήματος, όπως και η απομόνωση ακραίων φασιστικών συμμοριών.

Κάθε άλλη πρακτική πέφτει στον πραξικοπηματισμό και οδηγεί σε αντίθετα αποτελέσματα. Από την άλλη μεριά, ο φασισμός, παρά το ότι είναι γέννημα της αστικής τάξης, εντούτοις είναι η συγκεκριμένη έκφραση των πιο αντιδραστικών τμημάτων της. Με την έννοια αυτή το εργατικό κίνημα είναι υποχρεωμένο να καλεί στην περίοδο της «αστικής δημοκρατίας» στην καταδίκη του φασισμού και στα πιο πλατιά μέτωπα ενάντια του.

Έτσι, είναι υποχρεωμένο να απαιτεί από το κράτος να απαγορεύει την ανοιχτή πολιτική δράση των φασιστικών συμμοριών και να απαιτεί τη διάλυσή τους. Σε τελευταία ανάλυση, το καθήκον αυτό αποσκοπεί να πείσει τις μάζες πως μόνο το εργατικό κίνημα είναι ο συνεπής υπερασπιστής της δημοκρατίας και να τους αφαιρέσει τις αυταπάτες τους.

Κάτω απ' αυτή τη λογική η ΟΑΚΚΕ διαμόρφωσε το αίτημά της και ξεκίνησε την καμπάνια της στη διαδήλωση του Πειραιά.

Η ΟΑΚΚΕ παράλληλα θέλει να τοποθετήσει το ζήτημα στη σωστή του διάσταση.

Η δημοκρατία σήμερα δεν απειλείται από τη «Χ.Α.». Η συμμορία αυτή είναι μια μικρή πλευρά του μεγάλου φασιστικού μπλοκ των ρωσόδουλων, που απειλεί τη δημοκρατία και την ειρήνη. Σε τελευταία ανάλυση η παραπέρα πορεία αυτής της συμμορίας θα κριθεί από το κατά πόσο οι δυνάμεις της δημοκρατίας, της προόδου και της ειρήνης θα κρατήσουν τη χώρα έξω από το στρατόπεδο του πολέμου και του φασισμού, το στρατόπεδο του ρώσικου ιμπεριαλισμού.

Δημοσιεύουμε δίπλα την αφίσα που τοιχοκόλλησε η ΟΑΚΚΕ στον Πειραιά για την αντιναζιστική εκδήλωση

ΚΑΜΙΑ ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑ ΣΤΟΥΣ ΧΙΤΛΕΡΙΚΟΥΣ ΤΗΣ "ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ"

Είναι πρόκληση για τα δημοκρατικά αισθήματα του λαο μας η ανοιχτή δράση των χιτλερικών της " ρωσής Αυγής". Μια δράση που στηρίζεται στη φιλορώσικη-αντιευρωπαϊκή προπαγάνδα, στην πατριδοκαπηλία, στο ρατσισμό και στο σοβινισμό των κυρί-αρχων πολιτικών σχηματισμών της χώρας.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΝΑ ΤΕΘΕΙ ΕΚΤΟΣ ΝΟΜΟΥ Η "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ"

ΟΛΟΙ ΣΤΟ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ ΠΕΜΠΤΗ 29/2 ΠΛ. ΚΟΡΑΗ

ΟΑΚΚΕ

